

Osobní vyznání Pavla

Jmenuji se Pavel, je mi 49 let, jsem ženatý a máme s manželkou dvě dospělé dcery.

A jak jsem poznal Ježíše? O tom se chci s vámi sdílet.

Pocházím z rodiny, kterých bylo v Československu mnoho. Maminka Slovenka, tatínek Moravák a já jsem se narodil v Mostě. Lidé přicházeli po druhé světové válce do pohraničí pomáhat budovat nová města a továrny. Dětství jsem prožil v Ústí nad Labem, kam jsme se přestěhovali, protože tatínek byl voják z povolání a dostal místo na KNV.

Stejně jako ostatní kluci jsem měl i já u sebe v kapse prak, dřevěnou flintu a kuličky. Stejně vyzbrojen byl samozřejmě i můj brácha (dvojče). Užívali jsme si bezstarostné dětství, kdy se o nás maminka starala, jak jen mohla.

Po roce 1968 však naše rodinná situace dostala trhlinu v podobě vyloučení tatínka z komunistické strany a my jsme se museli přestěhovat. To místo zaslíbené byl Varnsdorf. Dochodili jsme s bráchou ve Varnsdorfu základní školu a do učení jsme šli společně do Děčína na automechaniky. Do té doby jsme byli „normální“ kluci, hráli jsme fotbal, nekouřili jsme a nepili. Ale v Děčíně na internátu se v nás pomalu začalo něco dít. Začali jsme kouřit, občas se šlo na pivo a tak, aniž jsem to věděl, začala se spouštět v mém životě závislost na alkoholu.

Po vojenské službě jsem se oženil, narodily se nám dvě dcery a já jsem stále více a více začínal chodit „na kulečnick“. Manželka byla s dětmi doma sama a já jsem si užíval s kamarády v hospodě. Někdy někdo řekl něco o Bohu, ale v hospodě se takové téma rozvíjí s posměchem a s fukáním na čelo.

Blížily se naše 33. narozeniny, Kristova léta, a tak jsme spolu s bráchou uvažovali, že bychom mohli oslavu našich narozenin spojit s nějakou okázalou akcí. Samozřejmě neměl chybět sud piva, počítali jsme s malým seletem, ale hlavně jsme chtěli na zahradě postavit dva kříže, na kterých bychom demonstrovali svá „Kristova léta“ tak, že bychom se jako nechali ukřížovat. Docela slušný výsměch Bohu, že?

Ale přišel úder do rodiny. Manželka onemocněla rakovinou a doktor mi řekl, že neví, zda tu bude týden, dva, měsíc nebo rok. Moc jsem tomu nerozuměl, a tak jsme operaci nádoru zvládli, manželka byla na chemoterapii v Liberci, já jsem byl doma s holkama, vařil, pral, uklízel, dělal s nimi úkony. A samozřejmě trochu více než kdy jindy jsem pil. Po operaci pětikilového nádoru a chemoterapii se manželka vrátila domů. Byla bílá na smrt, jindy zase až černá. V obýváku nad sedací soupravou nám visel obraz d'ábla a pod ním ležela moje žena.

Moje tělo tento velký záprah neuneslo a já jsem se psychicky zhroutil. Začal jsem brát uklidňující léky, prášky na spaní a do toho jsem pil. Byl jsem na dně. Doma nemocná žena, já alkoholik s léky v kapse, a do toho dvě malé děti se svými potřebami, které se nám dařilo naplňovat jenom s vypětím všech sil. Začal proces hledání, jak z této situace ven. Přece musí existovat něco, co by nám pomohlo. Co by pomohlo moji ženě, co by pomohlo mým depresím.

Jednoho dne k nám přišla švagrová a říkala, že její brácha je věřící člověk a že by k nám mohl přijít a modlit se za moji ženu. To bylo zajímavé, leč jsem zrovna dvakrát nevěřil, že by to mohlo mé ženě pomoci. Ale objevil se a modlil se. Nic se v tu chvíli nedělo, bylo to jen docela příjemné vidět někoho kdo, že má o nás zájem. Co bylo pro nás důležité, že nám nechal kontakt na osobu, se kterou jsme se mohli kdykoli spojit. Dny ubíhaly, zdravotní stav se nelepšil, bez alkoholu jsem už nemohl ani být. A tak jsem se jednoho dne rozhodl navštívit toho muže, na kterého jsme měli kontakt.

Malé společenství lidí sedících v kroužku, mluvících o Bohu a Jeho lásce. Chvilí jsem s nimi seděl, ale doma jsem ženě řekl, že tudy cesta nevede. Ale Bůh měl jiné plány, a tak hned následu-

Vážení přátelé, před delším časem jsem poslouchal vaši relaci **Na sobotní frekvenci Proglasu**, tuším, že již v srpnu 2007, na téma „Co se ztratilo v překladu Bible“. Bylo to velmi zajímavé. Za vaše vysílání jsem nesmírně vděčný. Občas poslouchám i nedělní pořad **Studna slova**. Obdivuji jeho preciznost a zpracování biblického slova, to, že i přes dlouhou dobu od svého vzniku v hlubokém komunismu je stále aktuální. (Bohuslav, Liberec) ✉ Milí, pozdravuji vás ve jménu našeho Pána Ježíše Krista a přeji vám Jeho stálou ochranu a požehnání. Nemám satelit ani internet, a tak vás poslouchám ráno na krátkých vlnách. Někdy je vysílání čisté, ale mnohokrát velmi rušeno. S obsahem jsem spokojená. Velmi mne oslovují seriály bratra Vožeha. V poslední době dva: o jedinečnosti Ježíše a o jistotě spasení. Velmi se mi nelíbilo, když moderátor ohlásil, že začíná „oprášený seriál“. Víte, takové hluboké a aktuální

jící týden jsem šel na to setkání znovu. A tam už jsem začínal prožívat něco ve svém srdci – něco, čemu jsem vůbec nerozuměl. Líbily se mi písničky, které se zpívaly, líbili se mi ti lidé, hlavně to, jak se k sobě chovají, prožíval jsem ve svém srdci pokoj a klid. A doma jsem to hned oznamoval, jako nějakou událost, která by mohla změnit náš úděl, uzdravit moji ženu a mně pomoci z alkoholu a deprese.

A tak jsme se společně celá rodina vydali na další setkání křesťanů, na kterém jsme spolu se ženou odevzdali své životy Ježíši Kristu. Dotkl se našich srdcí tak, že jsme plakali radostí, když nás pastoři sboru křtili ve vodě. Věděli jsme, že jsme našli někoho, kdo má o nás opravdový zájem, někoho, kdo za nás umíral, když jsme ještě byli hříšní. Byli jsme Mu moc vděční, náš život se začínal pomalu proměňovat, moje deprese začaly ustupovat, kouření a pití naráz zmizelo z mého života, a to hlavní, obraz ďábla, který u nás visel v obýváku, byl rozsápán na kusy. Moje žena se začala cítit mnohem lépe. Její zdravotní stav se začal pomalu lepší a lékaři v nemocnici v Liberci mohli jen žasnout. Po pár letech lékaři konstatovali zázračné uzdravení.

I naše děti uvěřily a daly své životy Ježíši Kristu, celá rodina jsme šli za Pánem. Začali jsme chodit do místního sboru ve Varnsdorfu, vše bylo nádherné, modlitby, chvály, společná setkávání, vyučování. Žili jsme pro Ježíše.

A jak to bylo s tou oslavou našich 33. narozenin? Pán to vzal vážně, podle mých představ jsem na tom kříži měl viset já jako člověk, ale Bůh poslal svého Syna, aby za mě na kříži umíral, aby mi mohly být odpuštěny všechny hříchy, abych se mohl znovu narodit do Božího království. Byl jsem usmířen skrze Ježíše s Bohem. Na kříži visel starý člověk, staré já, sobecké, chamtivé, plné zloby a nenávisti. Pán Ježíš ukřižoval na kříži starého člověka. Znovuzrodil jsem se do Božího království s celou svou rodinou a jdeme všichni po té Jeho cestě, v pravdě a v lásce a v nádherné naději, kterou máme v Ježíši Kristu.

On řekl: Já jsem ta cesta, pravda a život.

Díky Bohu za Jeho lásku k člověku.

Vysíláno v relaci Stopy

Programové změny

Se změnou času dochází v našem vysílání vždy k nějakým změnám – někdy jsou tzv. „kosmetické“, jindy větší. I s touto Anténou k vám posíláme zprávu o novinkách, s nimiž se budete ve vysílání Rádia 7 potkávat od 26.10.2008. **Pořady TWR na krátkých a středních vlnách, pořady připravované pro Radio Proglas i pro Český rozhlas Plzeň zůstávají beze změny.** Tak tedy, co je nového?

- Končí větší forma vzájemného vstupování české a slovenské redakce do vysílání druhého subjektu; zůstávají zachovány vstupy slovenské redakce v úterý, ve čtvrtek a v sobotu ve 21:00 a nedělní slovenská **bohoslужba** v 8:30. Z české strany pak zůstává sobotní ranní blok 7:00–9:00 (**Na křesťanské vlně Plzně a Na sobotní frekvenci Proglasu**); ostatní vstupy se ruší s náhradou, viz dále.
- Končí **Concertino**, nedělní hudební pořad věnovaný klasické hudbě, a **Magazín o Ukrajině**.
- Nově je zaveden noční archivní pořad věnovaný jazzu s reprízami vybraných starších programů z cyklu **Chvilé, kdy k vám přichází jazz** (pondělí 01:00, repríza středa 03:00).
- Chyběla repríza pořadu **Ke kořenům**; nově se bude objevovat v neděli v 11:00.

myšlenky si nezaslouží, aby se daly tam, kde „zapadají prachem“. Já osobně vím, že mnoho dnešních „křesťanů“ má už „svrablavé“ uši. Ale to nám nemá být překážkou. Pravdu je potřeba hlásat vhod i nevhod. A bratr Vožeh burcuje každého, aby bral život nesmírně vážně. Tak to má být. Přeji vám pevně zdraví a srdce ochotné do Pánovy služby. (*Anna, Trenčín*) ✉ Moji milí v TWR, všechny vás srdečně zdravím a děkuji za celoroční práci ve vysílání. Musím však přiznat, že nynější kvalita vysílání na středních vlnách se zhoršila. Ale jsem vděčná, že naopak vysílání na krátkých vlnách, které jste přesunuli z večera na ráno, je zase lepší. To je výborné. Jsem ráda, že znovu mohu poslouchat Marii Frydrychovou, která vysílá pořady na aktuální témata. Je důležité nebyť lhostejný k tomu, co se okolo nás děje. Zvláště si všimát mladých lidí, kteří potřebují oslovit a nechat je jen tak „projít okolo“. Jeden citát: „Bohatství

- Přibudou reprízy pořadů, které připravujeme primárně pro Radio Proglas nebo krátké vlny (nebudou už vysílány v rámci programu slovenské redakce):
 - **Zadáno pro dámy:** středa 7:30, čtvrtek 18:30
 - **Kompas:** čtvrtek 16:05, pondělí 7:30
 - **Slova naděje:** pátek 7:30, sobota 16:05
- Přibude repríza **Čajovny** (úterý 18:30) a pořadu **Doteky** (sobota 12:30).
- Přibude též nová noční repríza **Magazínu z misie** (pátek 02:00).
- V nočních reprízách v pátek dochází k záměně **Slov naděje** (nově v 05:00) a relace **Překročit hranice** (nově 05:30).

!!! Sledujte naše programové schéma !!!

90. narozeniny Billyho Grahama

*Pokud naše vysílání sledujete pravidelně, jistě znáte i pořad **Řeka života**, ve kterém přinášíme portréty osobností, které svou vírou a vztahem k Bohu ovlivnily svou dobu a své okolí. Nemůžeme tedy minout ani muže, který je podle některých „nejvýraznější osobností evangelikálního světa 20. století“ – Billyho Grahama, jehož 90. narozeniny si připomínáme 7. listopadu tohoto roku.*

*Nabízíme vám přepis rozhlasového medailonu **Řeka života**, který vzniknul při příležitosti tohoto významného jubilea Billyho Grahama. Připravila Ester Kvasňovská.*

Dr. Billy Graham má zvláštní Boží obdarování oslovovat jednoduchými a přesvědčivými slovy evangelia milióny posluchačů. Již 60 let hlásá pravdy Božího slova v chrámech, modlitebnách, kongresových halách, na sportovních stadiónech, ale také mezi chudými domorodci v australské buši nebo africké stepi. Na těchto shromážděních bylo za léta jeho služby více než sto milionů posluchačů. Další milióny posluchačů oslovuje již dlouhé roky prostřednictvím rozhlasu, televize, tisku nebo duchovní literatury. Mluví sice k masám, ale svoje slova adresuje jednotlivcům.

Billymu Grahamovi blahopřejeme!

Na farmě

William Franklin Graham /*vilijem frenklin grehem*/, kterému se říkalo odmala Billy, se narodil 7. listopadu 1918 v Charlotte /šarlot/ v Severní Karolině na jihu Spojených států. Jeho rodiče patřili k Reformované presbyteriánské církvi. Zároveň byli majiteli velké farmy. Billy Graham na to vzpomíná takto: „*Pozemek naší farmy protínala špinavá polní cesta. Náš bílý, úhledný dům stál kus od cesty; vepředu se rozkládaly pastviny poseté tečkami našeho stáda krav, kolem byly stodoly. Náš dům nebyl jediný v okolí. Blízko bydlel můj starý dědeček William Cook Graham /vilijem kúk grehem/, těžký alkoholik a prostořeký veterán. Moje teta Eunice /eunis/ řekla, že její otec je nábožensky založený stejně jako honák krav. Naštěstí jeho žena byla bohoboj-*

není to, co mám, ale bohatství je to, čím umím sloužit!!!“ Srdečně vás zdravím a přeji vám, abyste neumdlévali a oslovovali svět. (Emilia, Nové Město) ☒ Poslouchám a uvědomuji si, že pořadům **Světém Bible** přicházím víc a víc na chuť. I dříve, před lety, jsem je poslouchal, poznával jsem nové věci, ale pořad samotný mi připadal suchý a nezáživný, jednotvárně šedivý. Avšak nyní, v posledních letech, začínám pozorovat pestrost barev té rozkvetlé, voňavé louky zvané výklad Božího slova. Uvažuji nad tím, že list Židům je skutečně hlubkovým vrtem do bohosloví, a asi je jen a jen správné, že se v jeho výkladu postupuje tak pomalu. Prosím Pána o veškerá duchovní i hmotná požehnání pro vaši službu. (Milan, Habartov) ☒ Moji milí, právě jsem doposlouchala hodinku **Na sobotní frekvenci Proglasu** s Petrem Rausem a Bronislavem Matulíkem. Pro jistotu píši hned, aby to nedopadlo jako minulý

ná Skotka, která se jmenovala Maggie McCall /megí mek kól/ a její charakter měl velký vliv na formování jejich osmi dcer a tří synů. Učila je verše z Písma a biblické základy a všichni vyrůstali v hluboké víře.“

„První v naší rodině umřela moje druhá babička Lucinda Coffey /lusynda kofy/. Babička často mluvila o svém manželovi Benovi Coffeym /benovi kofým/. Dědeček byl raněn, když sloužil v 18. regimentu Severní Karolíny. 1. července 1863 mu střepina téměř utrhla levou nohu. Když ležel na bojišti, kulka mu zasáhla pravé oko, takže navždy oslepl. Nohu mu museli amputovat. Umřel v roce 1916. Způsob, jakým zemřela babička, se stal duchovním dědictvím naší rodiny. Babička se v posteli posadila a téměř se smíchem řekla: „Vidím Ježíše. Natahuje ke mně ruku. A tam je Ben! Má obě oči a obě nohy.“

„I když se na farmě někdy nedařilo, můj tatínek nikdy neztratil smysl pro humor. I když měl důvod k melancholii nebo depresi, nikdy takový nebyl. Samozřejmě, byly zlé chvíle, kdy nepřicházel déšť a nerostla úroda, nebo když uhynuly vzácné kusy dobytka. Ale i v hněvu a strádání si vždy našel důvod se smát. Lidé rádi chodili k našemu domu a poslouchali jeho vtipy. Svým suchým humorem je bavil i několik hodin.

Vždy jsme mívali kolii, nejméně jednu; a umíte si představit farmu bez množství koček? Jednou jsem vzal kočku a zavřel ji se psem do boudy. Jejich vzájemná nenávisť je daná starobylým instinktem, ale po noci společně strávené v boudě vyšli ven jako přátelé na život a na smrt. Při vzpomínce na to přemýšlím, jestli náhodou tohle – a ne sáhodlouhá jednání – není způsob, jak smířit rozhádané denominace.“

Dvě sestry Billyho Grahama, Catherine /ketrýn/ a Jane /džejn/ a bratr Melvin, by mohli vyprávět, jak jim ztrpčoval život svými taškařicemi. Jeho maminka říkala: „Farma mu poskytovala mnoho příležitostí k vybití energie. Byli zde koně, krávy, potok, ve kterém rád rybařil. Jeho velkým ideálem byl Tarzan. Když mu bylo devět let, koupil mu otec malou černou kozu, která byla učenlivá, ale velice divoká. Stavěla se na zadní nohy a skákala na předeek auta a potom na střechu. Tato koza se jmenovala Billy. Když někdo manželovi naznačil, že je to trochu divně, dát koze jméno našeho synka, odpověděl, že podle něho je to docela vhodné, protože nevidí žádný rozdíl mezi kozou a chlapcem.“ Billy Graham na to vzpomíná takto: „Když jsem byl ještě malý, měl jsem svého mazlíčka, kozu. Tahala mě a moji sestru Catherine /ketrýn/ v mé kárce po celé farmě. Když už jsem na to byl moc velký, jezdil jsem na koni dolů na silnici, následován průvodem dalších koz a psů (hrdé kočky se nikdy nepřidaly). Bavil jsem tím celou naši malou čtvrť a zastavil jsem veškerý provoz. Tatínek pro nás děti choval jezdeckého koně Mamie /memi/ a když jsme byli starší, jezdili jsme na oslicích Mag /meg/, Emmě /emě/ a Besie /besi/.“

„Nyní si uvědomuji, že tento přebytek energie byl Boží dar, neboť jeho poslání evangelisty je velice náročné,“ říkala později Billyho maminka. „Ve škole ho musel učit napomínat i nutit, aby se posadil a učil se. Měl-li však na jedné straně nadbytek energie, oplýval také z druhé strany láskou, jemností a pozorností. Nikdy mi nezapomněl říct, jak mi sluší nové šaty. Na jaře mi vždy přinesl kytici prvních jarních květin. Nebylo možné hněvat se na něho příliš dlouho.“

„Naše stodoly měly plechové střechy. Když pršelo, hrozně rád jsem se vplížil do stodoly, ležel na sladce vonící hromadě sena, poslouchal kapky deště padající na plechovou střechu a snil. I teď, když navštívím kdekoliv ve světě nějaké rušné město, rád odejdu z rušných ulic do budovy kostela a medituji v příjemném šeru. Doma byla mým nejoblíbenějším místem cestička kolem domu. Když jsem po ní šel, mluvil jsem s Bohem.“

V osmi letech už malý Bill uměl dojit krávy. Pracovat začínal ve tři hodiny ráno. Odpoledne, když se vrátil ze školy, pracoval často až do noci. „Tatínek a strýček Clyde /klajd/ na farmě těžce praco-

týden. Každý váš pořad je pro mne posilou, povzbuzením a potěšením, za každý jsem velice vděčná. Včera jsem poslouchala bratra Kubička, hovořil mimo jiné o tom, jak je důležitá zpětná vazba pro ty, co hovoří do mikrofonu a nevidí posluchače. Rozumím tomu a plně to chápu. Po každé čtvrt hodině se mi chce hned vyslovit poděkování. Bylo by to však dost neúnosné, vždyť známka na dopis je tak drahá. Proto své díky vysílám k Pánu Bohu a věřím, že On má způsob, jak je předat do vašich srdcí a podepřít vás ve vaší náročné službě. Za všechny se konkrétně zmíním alespoň o Petře Eliášové. Žasnu vždy nad jejími úvahami, nad tím darem pohotovosti slov a přirovnání. Přejaté žezlo po Hance Piknerové přišlo do pravých rukou! Vyrošuji vám všem Boží požehnání! (Anna, Břež) ✉ Vážení a milí, děkuji vám za vysílání Rádía 7. Jsem vašim pravidelným posluchačem již několik let, tak vám posílám ně-

vali každý den od svítání do tmy, za pomoci několika nájemníků. Když už jsme s Melvinem měli dost síly, připojili jsme se k nim. Já jsem pomáhal ve stodole a Melvin v mlékárně. “

Paní Grahamová /grehemová/ znala velmi dobře malý katechismus a ovládala nazpaměť mnoho biblických veršů. První, kterému se Billy naučil a který mu nikdy nevymlizel z paměti, je verš z Přísloví 3,6: *Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.* „*Maminka řekla, že musím víc číst. Bylo mi deset a ona cvičila moji paměť Westminsterským presbyteriánským katechismem. Jednou jsme byli na návštěvě u tety, která nám poručila, abychom strávili nějaký čas čtením Bible. Vrátil jsem se za deset minut a chlubil se: „Už jsem přečetl jednu knihu Bible!“ Řekla, že jsem obdivuhodný chlapec, ale já jsem přečetl List Judův, který je nejkratší v Novém zákoně. Má jednu stranu!*“

Jeho matka vzpomíná: „Sedm let jsem za něho prosila. Dobře si pamatuji den, kdy odjížděl na univerzitu. Řekla jsem tehdy jeho otci: „Je to chlapec plný života, bude mít mnoho pokušení, je třeba za něj prosit.“ Jako základ pro tyto prosby jsem měla na mysli verš z Písma: „Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět...“ (2 Tim 2,15). Nyní jsem až zahanbena způsobem, jímž Pán Bůh vyslyšel tuto moji prosbu.“ „*V našem domě jsme si četli Bibli denně. Maminka nám řekla, že v rodině založila tradici denního čtení od prvního dne manželství. Přijímání této knihy jako Božího slova, hledání Boží pomoci udržovalo rodinu pohromadě. Naši rodiče se za nás, za svoje syny a dcery, modlili pořád, projevovali svoji závislost na Bohu, prosili o moudrost, sílu a odvahu v životě, bez ohledu na to, jaké mohly být okolnosti. Díky těmto modlitbám jsme mohly my, jejich děti, najít Boží království.*“

Obrat o sto osmdesát stupňů

Když bylo Billymu Grahamovi /grehemovi/ 16 let, rozhodl se na základě kázání evangelisty Mardecaie Hama /mordekaje hema/ přijmout Pána Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Sám o tom vypráví v úvodu knihy „Do problémů mládeži“: „*V posledních letech studii bylo mým největším snem, abych se stal profesionálním hráčem baseballu. Snil jsem o tom, že budu jednou hrát na stadiónu Wrigley Field /rigly fild/ v Chicagu /čikegu/, na stadiónu Yankee /jenki/ v New Yorku /ňů jorku/ a kdoví kde. Hltal jsem všechny sportovní zprávy.*

Bylo mi šestnáct let, když jsem byl po jednom zápase pozván, abych se účastnil nějakého náboženského shromáždění. Říkalo se, že tam má mluvit energický, útočný kazatel. To mě lákalo, měl jsem rád všechno, co nějak souviselo s bojem a vřavou. Úkoly do školy jsem nechal být a šel jsem do shromáždění. K mému překvapení to byla velká evangelizace, na níž se sešlo asi pět tisíc lidí. Seděl jsem vzadu a zvědavě pozoroval, co se děje. Vždycky jsem si až do té chvíle myslel, že náboženství je více méně jakousi rozbrědlou a ochromující záležitostí, kterou by se sportovec, jímž jsem se chtěl stát, neměl nechat příliš zatěžovat. Tu a tam jsem také chodíval do kostela, ale to bylo všechno.

Na pódiu stál statný muž a kázal tak, jak jsem ještě nikdy nikoho kázat neslyšel. Uprostřed své řeči ukázal pojednou přesně tím směrem, kde jsem seděl a zvolal: „Mladý muži, jste hříšníci!“ Skutečně jsem si myslel, že mínil mě, a tak jsem se přikrčil za muže, který seděl přede mnou. Jak jen ten kazatel přišel na to, že jsem hříšník?! Jsem přece právě tak dobrý jako každý jiný, ujišťoval jsem sám sebe. Nedělám nic zlého a vedu mravně bezúhonný život. Patřím dokonce i do církve, třebaš tam docházím jen zřídka.

Ale tu začal kazatel uvádět citáty z Bible: „Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“ (Řím 3,23). „Nikdo není spravedlivý, není ani jeden.“ (Řím 3,12). A tehdy mi bylo poprvé v ži-

kolik postřehů a informací. Poslouchám vás netradičně: z CD, nejčastěji z autorádia nebo CD přehrávače. Živý poslech se mi moc nedaří, protože v práci nelze využívat internet k poslechu rádia a satelit nemám. V autě trávím docela dost času, tak mám co poslouchat, nejen novinky. Některé pořady typu **Světém Bible** je nejlepší mít pohromadě po určitých celcích, i když na poslech jsou dost náročné. Poslouchám vlastně pravidelně, alespoň několik pořadů týdně – nemám žádný vyhraněný výběr, pravidelně si poslechnu **NSFP**, **NKVP**, **Krok za krokem**, **Fortepiano** i **Houpací křeslo**. Také **Rýmování** je bezva a **Zadáno pro dámy** je jeden z nejoblíbenějších, paní redaktorka úžasně vystihne okamžik života v nejbližším světě – rodiny, školy, společenství. (Petř, Brno) ✉ Vážená redakce TWR! Srdečně vás zdravím a přeji všem zaměstnancům TWR pozhánání a pokoj od našeho Pána Ježíše

votě jasně, že jsem hříšník, že se nacházím na cestě do pekla a potřebuji zachránce. Ale když pak kazatel řekl, aby ti, kteří se chtějí rozhodnout pro Krista, přišli dopředu, vyběhl jsem ven do tmavé noci a šel jsem domů. Nikdy však nezapomenu na hodiny, které následovaly. Celou noc jsem zápasil a bojoval a následujícího dne jsem se nemohl dočkat večera, abych mohl jít znovu na shromáždění. Tentokrát jsem seděl vpředu. Když evangelista povstal, zdálo se mi, jako by se na mě usmál. Zcela pohnutým hlasem pronesl: „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ (Řím 5,6). Hned jsem si pomyslel: „To patří mně! Já jsem hříšník. A Bůh mne miluje.“

Když došlo znovu na výzvu k rozhodnutí se pro Krista, šel jsem spolu s dalšími lidmi dopředu. Kazatelí Mardecai Hamovi jsem podal ruku a Spasiteli jsem dal své srdce. V tom samém okamžiku mou duši zaplavila radost, pokoj a jistota. Byly mi odpuštěny mé hříchy. A tak jsem se poprvé setkal s tím, který se od té chvíle stal hrdinou mého života. Před tím jsem stále hledal něco, co by mne naplnilo. Nalezl jsem to „něco“ v Kristu. Dřív jsem stále hledal, co by mi přineslo pravou radost a dokonalé štěstí, hledal jsem, co by mohlo naplnit nejhlubší touhy mého srdce. Nalezl jsem to v Kristu. V šestnáctém žalmu se píše: „Vrchol radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.“ Kristus je mým silným hrdinou. Celým srdcem Jej ctím a klaním se Mu. On nás volá, dává nám nadšení a dává našemu životu smysl a cíl.“

Volání

Billy Graham studoval v roce 1936 na Bob Jones College /bob džouns kolidž/. Na toto období svého života vzpomíná: „Na škole mě jako první přivítal nápis na zdi: „Nachlazení se netoleruje!“ (Tento nápis by měl dnes viset v každé rodině na dveřích z ložnice, pozn. redakce.) Doktor Bob Jones, zakladatel školy, věřil v autoritu (svoji) a disciplínu (naši), obojí doplněné dobrou literaturou. Vojenská akademie by nemohla být přísnější.“ Graham zde studoval pouze 6 měsíců. V roce 1938 ho pokřtil Celile Underwood /selil andrúvd/ v jezeře, kterému se říkalo „Stříbrné“. V dalším roce se stal členem Jižní baptistické unie a byl ordinován na kazatele.

Na doporučení svého přítele pokračoval ve studiích na Bible Institute Florida /bajbl institútjút florida/ v Temple Terrace /templ teres/ poblíž Tamy; to bylo v letech 1937–1940. Institut vedl pastor Křesťanské misijní společnosti. Dobrým způsobem zde byly propojeny vyučované předměty, biblické i sociální. Billy soustřeďoval svůj zájem na kázání. Psal si poznámky, pak celý koncept kázání předčítal nahlas. Neodvážil se k tomu ve společné ložnici nebo kapli. Vyhlédl si osamělé bažinaté místo, obklopené a skryté mezi stromy. Zde po celé hodiny přednášel svá kázání z korny jednoho stromu. Napodoboval a vyjadřoval přitom myšlenky slavných řečníků. Psal si poznámky z vyučování kazatelů, kteří školu navštívili a často mluvili o tom, že jejich země potřebuje probuzení, proroky, muže, kteří by posloužili k duchovnímu obživení.

Na Billym spočívalo těžké břemeno přesvědčení, že on nikdy nemůže být dobrým kazatelem, protože jeho vzdělání není dostatečné a žádný křesťanský sbor o něj nebude mít zájem. Přece však stále cítil Boží volání. Zpočátku se na ně bál kladně odpovědět, ale pak řekl: „Pane Bože, když ty chceš, abych kázal, chci to dělat.“

„Slzy mi přitom tekly po tváři, když jsem se vydal Kristu, abych byl Jeho poslem. Nyní mám cíl, pověření, povolání. Mám jednu vášeň, a tou je získávání duší pro Krista.“ Děkan Minder se rozhodl, že Billyho zapojí do práce. Šli spolu navštívit farnost, kde měl kázat. Najednou ale řekl: „Ne, kázat bude Billy Graham!“ Billy si pamatoval jen čtyři kázání a všechna je v deseti minutách použil. Když však nakonec učinil výzvu k následování Ježíše Krista, mnoho lidí povstalo a šlo dopředu. Od této chvíle se začala šířit pověst o mladém chlapci, kazateli ze Severní Karolíny.

Krista. Jsem vaší stálou a moc vděčnou posluchačkou už několik let, prostě od doby, kdy jsem vás uslyšela poprvé na Radiu Proglas. Protože jsem ještě stále zaměstnaná, nemám moc času na poslech svých oblíbených pořadů. Patří mezi ně pořad **Stopy**. Jsem nadšená katolička, mám hodně přátel z protestantských církví a díky mnohým z nich a díky vašim pořadům, hlavně **Světém Bible**, jsem i já už před více lety prožila znovuzrození. (Věra, Březi) ✉ Dobrý den, patřím mezi vaše příznivce a musím vám říct, že děláte, dle mého názoru, dobré vysílání. Vaše pořady mi pomáhají více poznávat Pána Ježíše. Oceňuji, že mluvíte o vztahu s Bohem, že se vyhýbáte zákonictví, nevyhýbáte se nesnadným tématům a dáváte zaznít i nestandardním názorům. Sleduji vaše vysílání od počátku celodenního vysílání a nemohl jsem si nevsimnout rostoucí kvality, a to zejména úrovně moderování. Myslím si, že dnes jste

V roce 1940, ve věku 22 let, ukončil Billy Graham studium s kvalifikací pomocného pastora a pověstí vynikajícího sportovce – plavce a hráče odbíjené. Jeho osobní cíl však byl jasný: být evangelistou!

Na sever

Graham /*greham*/ věděl, v koho uvěděl, a žil pro Něj. Věnoval mnoho času studiu Božího slova a modlitbám. Bible se mu stala Boží řečí, jedinou autoritou. Využil prázdnin, aby zvěstoval Boží slovo v různých shromážděních, přesto se stále necítil plně připraven. Sloužit Pánu Bohu vyžaduje velké poznání, které on ještě neměl. Vstoupil proto do Wheaton College /*vítu kolidž*/ ve státě Illinois /*ilinoj*/.

Billy s manželkou Ruth

Ve Wheatonu /*vítnu*/ poznal Billy Graham svou budoucí ženu. Když ji poprvé spatřil, červenal se, bledl, potil se, přesto donesl její zavazadlo až k divčím noclehárně. Brzy nato psal své matce: „Právě jsem se sešel s jedinečnou mladou ženou, jmenuje se Ruth Bellová. Je ti, maminko, trochu podobná – i svým hlasem. S ní se ožením.“ Rodiče Ruth byli misijní lékaři, jejich dcera se narodila v roce 1920 na misijní stanici Taong Pu v Číně v provincii Kiang Su a tam také žila až do svých 17 let. Přišla do Wheatonu /*vítnu*/, aby se po studiích mohla stát v Číně misionářkou. Ale politický vývoj přinutil její rodiče v roce 1941 zemi opustit.

Když Ruth i Billy ukončili studia, uzavřeli v roce 1943 v Montreалу sňatek. Ruth vzpomíná: „Na myslí mi stále ležel Tibet, kam jsem chtěla jít jako misionářka. Jemně, taktně a vytrvale jsem mluvila o misii v Tibetu, navrhovala to i ono, potom jsem Billa přesvědčovala, že by měl myslet na misii a jet do Tibetu. Bylo zjevné, že jsem

ho do Tibetu volala já, ne Pán Bůh. Nakonec toho už měl Bill dost a řekl mi: „Věříš, že nás dva spojil Pán Bůh?“ Tomu jsem věřila bez pochybností. „V tom případě věř i tomu,“ řekl, „že mne Pán Bůh povede a Ty mě následuj.“ A to od té doby dělám. Naše první neshoda po svatbě vznikla, když Bill odjel s kamarády na den do Chicaga /*čikéga*/. Prosila jsem je, aby mě vzali s sebou, že je nebudu rušit, podívám se jen do nějakých obchodů. „Ne, my kluci chceme být sami.“ Nasedli do auta a odjeli. Zůstala jsem sama doma, klekla jsem si k židli, rozplakala se a modlíla se. Později si Billy uvědomil, jak byl bezohledný a upřímně se omluvil. Po každém odpuštění znovu přijde smích, hlubší láska a zanedlouho další příležitost odpuštění.“

Pastorem ve Western Springs

Billy Graham byl jmenován kazatelem baptistického sboru ve Western Springs /*vestrn springs*/ v Illinois /*ilinoj*/. Když se ujal práce v této malé farnosti, účastnilo se bohoslužby v neděli ráno jen 35 posluchačů. Sbor neměl modlitebnu, pouze sklepní

Byly chvíle, kdy nebylo třeba, abych kázal. Po svědectví několika obrácených stačilo, abych učinil výzvu.

Billy manželce: „Věříš, že nás dva spojil Pán Bůh?“ Tomu jsem věřila bez pochybností. „V tom případě věř i tomu,“ řekl, „že mne Pán Bůh povede a Ty mě následuj.“ (A to od té doby dělám.)

jedním z nejlépe moderovaných rádií v ČR. Dělatě dobrou práci. Bůh vám zehnej. (Rostislav, e-mail) ☒ Milí ve vysílání, děkuji za zasluku Antény a přehledu vašich programů. To jsem si přála vědět, kdy co vysíláte a kdy co reprizujete. Abych se přiznala – mohla bych vaše programy poslouchat vámi nabízených 24 hodin denně a je mi upřímně líto, že musím tu a tam vysílání vypnout a dělat něco jiného... Jsem ráda, že něco takového je, a věřím, že každý ohlas vás potěší. Je škoda, že je taková úspěšná doba, kdy spousta lidí nestihá a ostatní se nechají nalákat na televizi a pak jim utečou pořady, které by jim daly potřebnou sílu a povzbuzení. Děkuji za každého z vás, kdo se dal na tuto krásnou službu a věřím, že si pořady své posluchače nacházejí. Posílám své čerstvě zpracované zážitky. (Marie, Vyšší Brod) ☒ Milí přátelé, ráda bych přispěla k vaší diskusi. Jásat na povel nás učili už komunisti –

Nadace
MEZINÁRODNÍ POTŘEBY

Naše programy:

- * Dálková adopce PLUS
- * Zdravá mládež - přednášky na školách v ČR

www.incz.info

Nadace Mezinárodní potřeby je také sponzorem programů TWR pro mládež a děti v roce 2008.

„Jsou tu tisíce a tisíce mladých chlapců a dívek mého věku, kteří jsou ochuzeni o vzdělání.

Většina dětí, které žijí ve vesnických oblastech, ještě nikdy ve svém životě neviděla školu zevnitř.

Moji přátelé z vesnice nemají vzdělání kvůli jejich chudobě. Celé dny se starají o své sourozence a domácí zvířata.“

(chlapec Philip Tamang z Nepálu, 15 let)

Dálková adopce PLUS umožní, aby dárce z naší země podpořil školní vzdělání dítěte z chudé části světa a tím zlepšil jeho šanci pro budoucnost. Program

je zaměřen i na další základní potřeby dětí a je přirozeně propojen s misijními aktivitami, které dávají lidskému životu pevný základ.

Pomozte i Vy dětem v Nepálu, na Filipínách, Srí Lance a v Ugandě!

Česká společnost si uvědomuje morální nouzi a duchovní vakuum současnosti, které ohrožuje mladou generaci.

Ministerstvo školství uložilo školám vytvářet výchovně preventivní programy, ke kterým jsou výslovně přizvány nevládní organizace.

Program Zdravá mládež navazuje na mimořádné duchovní klima naší země a vstupuje do otevřených dveří našich škol. Křesťané přinášejí mladým lidem nefalšovaný a přitažlivý příklad životního stylu na pevném základě. Nadace Mezinárodní potřeby od roku 1999 soustředěně podporuje křesťanské lektory přednáškové činnosti na školách. Více než 20 000 mladých lidí ročně se účastní přednášek na etická témata a návazných volnočasových aktivit.

Podpořte i Vy misií mezi mládeží na českých školách – program Zdravá mládež.

Nadace Mezinárodní potřeby, Hlavní 91, Smržovka, 468 41 Tanvald,
tel. 483 394 202, 732 373 573, e-mail: incz@incz.info, **více na www.incz.info**

místnost. Bill zde pracoval 16 měsíců a do své práce vložil tolik nadšení, že to oživilo celý sbor. Brzy přibýlo několik stovek posluchačů evangelia a celá řada nově obrácených lidí. Dnes má tento sbor 20 misionářů a 1 diákona.

Jednou mu zavolal přítel Terry Johnson /*džonsn*/, farář plný energie, který měl každou neděli večer promluvu v rozhlasu. Neměl na to dost času, a tak poposílil Billa a jeho sbor, aby se toho ujal. Byl to počátek společného rozhlasového vysílání s názvem „Zpěvy noci“. Na programu byly písně, čtení z Bible, modlitba a evangelizační poselství. Jako obvykle končil i zde Graham své kázání výzvou k rozhodnutí se pro Ježíše Krista. A odpovědi přicházely týden co týden ve stále větším počtu.

Mládež pro Krista

Počátkem roku 1945 prosil Billy Graham /*grehem*/ na kolenou, spolu se svým novým spolupracovníkem Beverlym Shesem /*beverlym šesem*/, o Boží vedení a požehnání pro svou příští činnost. S lítostí opouštěl započaté dílo ve Western Springs, aby se se svým přítelem zapojil do evangelizace mladých.

Jeho první vystoupení v Chicagu před 3000 posluchači mělo velký úspěch. Vzápětí začal cestovat a kázat po celých Spojených státech.

Jednou při shromáždění chyběl dirigent. Hledali někoho, kdo by dirigování aspoň trochu ovládal. Graham byl toho názoru, že je dané shromáždění příliš významné, než aby sbor dirigoval amatér. A přece nebylo vyhnuti. Zahájil shromáždění a k dirigování pozval neznámého člověka.

K jeho překvapení ten člověk dirigoval výborně! Billy Graham zašeptal tomu, kdo řídil shromáždění: „Ten člověk je výborný, jak se jmenuje?“ „Cliff Barows,“ zněla odpověď. A tak šes Pán Bůh vytvořil tuto sestavu: Billy Graham, Beverly Shes, Cliff Barows a Grady Wilson. V průběhu tří let procestovali s poselstvím evangelia svou zemi křížem krážem. Evropu navštívili čtyřikrát.

Billy v roce 1958 v Severní Karolíně

V letech 1948–1952 byl Billy Graham ředitelem Biblické školy v Mineapolisu. Nicméně i v Grahamově životě přicházely těžkosti a pochybnosti; jednou z nich byla i situace, kdy musel znovu prověřit svůj postoj k autoritě Písma. Bylo to v době, kdy začal jeho blízký přítel pochybovat o autoritě a pravdivosti Bible. Graham se zavřel ve svém pokoji a znovu studoval všechny biblické výroky o autoritě Bible. Znovu četl o tom, že bibličtí proroci svou řeč často začínali rčením: „Stalo se slovo Hospodinovo ke mně.“ Nebo „Já Hospodin mluvím jsem.“ Takových výroků je v Bibli více než dva tisíce. Billy meditoval o postoji Krista, který přišel naplnit zákon a proroky a který miloval Slovo Boží a často je citoval. A poznal přitom,

že rozum sám o sobě nemůže vyřešit otázku autority Bible a že musí jít dál, než kam sahají rozumové schopnosti.

Vzal svou Bibli a šel do lesa. Položil ji na pařez, poklekl a řekl: „Bože! Nemohu určité věci dokázat. Mnohé otázky nedovedu zodpovědět, ale vírou beru tuto knihu jako tvé Slovo.“ *„Zůstal jsem ještě chvíli v modlitebním ztišení beze slov. Měl jsem silný pocit Boží přítomnosti a hluboký pokoj, který mne naplnil, mě ujistil, že mé rozhodnutí bylo správné.“*

a taky marně. Už delší dobu se učím být spokojenější tím způsobem, že děkuji Bohu za „samozřejmosti“: probudím se v čisté posteli, mám co jíst, mám o co se rozdělit, mám kdykoliv možnost přijít k Bohu a mám Bibli ve svém jazyce, mám církev, mám jistotu spasení. Myslím, že jedním z projevů radosti křesťana může být nebrblat s nevěřícími, neděsit se budoucností (stejně nevíme, co bude zítra), nesoudit kdekoho a kdeco. Radost závisí i na temperamentu. Jsem vznětlivá, dovedu se rozesmát i rozzuřit, a není to žádná moje zásluha. Netuším, zda jsem vám sdělila něco objeveného – ale aspoň víte, že vás někdo poslouchá! (*Marie, Vyšší Brod, ohlas na pořad Noční můry*) ✉ Milí přátelé, moc se mi líbil pořad TWR **Na sobotní frekvenci Proglasu** o problémech ve vztazích, „chození“ s milovaným aneb Máj, lásky čas. Myslím, že by jej mělo slyšet co nejvíc mladých, a tak bych se chtěla zeptat, jestli by

ŽIVOT VÍRY

Rozmanité stránky církve

rozhovory ✦ reportáže ✦ biblické studie ✦ komentáře a analýzy ✦ osobní příběhy ✦ zprávy z křesťanského světa ✦ informační servis ✦ humor ✦

„Život víry píše svěžím způsobem, příjemnou a bohatou češtinou a taky pravdivě o lidech, kteří jdou do dobrodružného života s Bohem

naplno, bez zadních vrátek a beze strachu. To mě motivuje a povzbuzuje.“

– Petra Eliášová, zpěvačka skupiny Terebint, redaktorka TWR-CZ

„Život víry je pro mne velmi cenným zdrojem informací. Obsahuje mnoho zajímavých článků, nevyhýbá se aktuálním tématům a mapuje život české společnosti i církve.

Pokud chci vědět, co se v české církvi děje nebo bude dít, beru do ruky Život víry.“

– Petr Vaďura, externí redaktor a moderátor TWR-CZ a ČRO

36 stran, barevná obálka
pro předplatitele letní příloha zdarma)
množstevní slevy a rabaty pro knihkupce

Kontakt a objednávky:

Křesťanská misijní společnost, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

www.zivotviry.cz (mj. uveden obsah jednotlivých čísel)

e-mail: predplatne@zivotviry.cz ✦ tel.: 284 841 922

na požádání zašleme ukázkový výtisk zdarma

jediný mezidenominační křesťanský měsíčník u nás

Los Angeles

V září 1949 odcestoval Billy Graham s týmem na velké evangelizační tažení do Los Angeles; nazvali ho „křížová výprava“. Mělo trvat tři týdny. Právě zde se stalo něco, co všechno změnilo. Způsobil to Hearst /*híret*/, majitel velkých deníků, král amerického tisku, který dal z neznámých důvodů pokyn novinářům, aby se o tuto evangelizaci zajímali. Na shromáždění začalo chodit stále víc lidí a v té době došlo také ke třem významným obrácením. Obrátil se populární zpěvák Stuart Hamblen /*stúart hemblen*/, známý svými kovbojskými písněmi. Jeho manželka se za něho už dlouhou dobu modlíla; na evangelizačním shromáždění seděl v první řadě, ale vytrvale se Božímu volání bránil. Dokonce odjel z města a vrátil se, až už měla evangelizace skončit. Byl šokovaný, když zjistil, že setkání pokračuje – ten večer bylo připraveno poslední shromáždění. Nemohl usnout, prožíval velký duchovní zápas. Nakonec se setkal s Billym Grahamem a uzavřel s Bohem věčnou smlouvu. Za několik málo hodin potom oznamoval posluchačům rozhlasu, že Ježíš Kristus vstoupil do jeho života a všechno změnil. Toto sdělení proběhlo Spojenými státy a velké deníky psaly, že v Los Angeles se stalo něco, co se nedá přehlížet. Tisk přinášel na prvních stranách evangelium Ježíše Krista. Vtipkování vystřídala úcta a obdiv.

Jim Vans /*džim vens*/, který byl nazýván „šéfem gangsterů“, se tohoto evangelizačního shromáždění také účastnil; přišel však proto, aby uviděl muže, o kterém se tolik mluvilo. Na závěr setkání přistoupil k Jimovi starý muž. Jim ho chtěl nejprve srazit k zemi, ale když se tento člověk začal modlit, nedokázal to. Po výzvě k obrácení se ke Kristu se v něm něco zlomilo a on přijal Pána Ježíše. Musel prodat majetek, ohrožovala ho mafie, zodpovídal se u soudu za svůj bývalý život, ale svou vírou byl obrovským svědectvím celé veřejnosti.

Jako třetí se obrátil Ludvík Zampari, vítěz olympijských her v roce 1936, slavný hrdina druhé světové války. Když se po válce vrátil do vlasti, žil světácky a lehkomyšlně. V době evangelizace byl bez zaměstnání, bez jakéhokoliv životního cíle a v rozvodovém řízení. Jeho obrácení velice zapůsobilo na přítomné novináře, kteří tuto událost oznámili celé Americe.

Je pochopitelné, že takové události měly dalekosáhlou odezvu. „Křížová výprava“, která měla trvat jen tři týdny, byla prodloužena na osm. Stan původně pro 6000 posluchačů bylo nutné rozšířit pro potřeby 9000 návštěvníků. Co bylo příčinou tohoto velkého úspěchu? Billy Graham říká: *„Byly to především modlitby věřících lidí, působení Ducha svatého a moc Božího slova. V modlitbě je skrytá velká moc. Dlouho jsem tomu nerozuměl, až nyní, v životě služby. Přijal jsem osobně veliké pozhřebání. Člověk prožívá něco nevyslovitelného již na počátku dlouhých přípravných modlitebních shromáždění, trvajících až devět měsíců. Cítíte se přímo nesení, když se skupiny modlitebníků spojují nepřetržitě den co den na společných modlitbách. Co chcete říci, když se modlitební shromáždění prodlouží na celou noc, a to jen několik metrů od místa, kde zvěstují Slovo Boží? Co říci na dopisy, telegramy prakticky z celého světa, které oznamují, že se lidé za vás modlí? Vždyť když se lidé modlí, vše se stává možným.“* Pokud jde o moc Ducha svatého, Graham říká: *„Byly chvíle, kdy nebylo třeba, abych kázal. Po svědectví několika obrácených stačilo, abych učinil výzvu.“*

O moci Slova Božího svědčí pokorně: *„Kolikrát jsem si počínal nesmyslně. Namáhavě jsem sestavoval své poselství, doplňoval vhodnými ilustracemi a osobními zkušenostmi. Zajisté! Pán Bůh pozhřebal těmto poselstvím. Pochopil jsem však, že pozhřebal především svému prostému Slovu. Nemohl jsem již proto kázat starým způsobem. Věnoval jsem denně šest až osm hodin rozjímání Písma a tak přijal nové zvěsti vštípené do svého srdce samotným Bohem. Opustil jsem své ilustrace a citoval někdy dvacet až sto oddílů z Bible. Pochopil jsem, že lidé nemohou odolávat moci Slova Božího. I ten nejzatvrzelejší hříšník musí kapitulovat.“*

nešlo dát tento pořad ve zvukové podobě na www.signaly.cz. V sobotu v 8:00 asi většina těch, kteří by pořad uvítali, ještě spala. Signály jsou velmi oblíbené mezi mladými lidmi. Děkuji a zdravím všechny v TWR. (*Miriam, e-mail*) ✉ Milá redakce. Dnes je neděle a já si vychutnávám pořad **Doteky** na téma pokoušení. Snažím si dělat poznámky, ale moc nestíhám. Prosím pošlete mi tento text. Poprvé totiž slyším, že všemohoucí Bůh nás neosvobodil od pokušení, ale vždy nám připraví únikovou cestu. To je úžasné. Ano i já na vlastní kůži jsem to zjistila. Čím víc se modlím, tím víc mne satan pokouší. Kež nás Pán všechny posiluje v tom, jak je psáno u Jakuba, „vzepřete se ďáblu“, abychom na to měli sílu. Všem vám v TWR žehnám. (*Etela, Kozelec*) ✉ Dnes jsem si stáhl a poslechl v práci před kolegou **Myslenku na den** z vašich stránek, a toho to přimělo k navázání hovoru o víře, tak se mu snažím

Pro Grahama to byl počátek nového období. „*Moje teologická vyspělost byla malá a nikdy jsem neočekával, že budu požádán, abych vedl podobnou masovou evangelizaci. Ale Boží volání, které zaznívalo ve všech nepochopitelných událostech, bylo jasné. Samozřejmě, má kázání a projevy byly hodnoceny a také kritizovány mnoha teology i laiky na celém světě. Církevní časopisy vyjadřovaly nadšení i kritiku. Byl jsem proto někdy na rozpacích, zmaten i polekán. Častokrát jsem na kolenou prosil Pána Boha o ducha moudrosti, aby mne řídil a vedl. Především jsem však prosil, aby má služba přispěla k oslavě Božího království a Jeho církve.*“

Média

Billy Graham s úzkostí pozoroval, že je na světě mnoho lidí, kterým je evangelium Ježíše Krista cizí a lhostejné. S pomocí zapálených lidí a finančních příspěvků mnoha dárců se povedlo, že v roce 1950 odvysílal rozhlasovou relaci s názvem „*Hodina rozhodnutí*“, ve které mluvil o svých zkušenostech víry. Rozhlas vysílal Grahamovo kázání třikrát, a to prostřednictvím 700 stanic v USA, 90 v Kanadě a 50 v cizině. Slyšelo ho asi 20 miliónů posluchačů.

Příblylo tolik práce, že pro tento účel musela být v roce 1950 vytvořena společnost s názvem Evangelizační asociace Billyho Grahama. Jejím cílem je zvěstování evangelia skrze moderní komunikační prostředky – rozhlas, televizi, hrané filmy i satelitní techniku.

Billy Graham napsal sedmáct knih s duchovní tematikou. U nás jsou známé například knihy *Pokoj s Bohem*, *Tajemství štěstí*, *Sedm smrtelných hříchů*, *Andělé*, *tajemní Boží služebníci*, *Naděje pro utrápené srdce* ad.

Londýn

V roce 1945 se Graham proslavil ve své zemi. V roce 1954 ho znala už i Evropa a celý svět. Londýnská evangelizace byla tiskem přijata hodně nepřátelsky. Na každém shromáždění však bylo kolem 12 000 posluchačů a Graham si u nich postupně získal respekt a důvěru. Několikrát kázal i venku, pro ty, kdo se nemohli dostat dovnitř. Pomocí rozhlasu po drátě bylo shromáždění vysíláno v dalších 430 městech v Anglii.

22. května, po třech měsících evangelizace, ukončil Graham anglickou výpravu dvěma velkými shromážděními; jedno se konalo ve Wembley /*vembly*/ za účasti 125 000 posluchačů. Evangelium slyšely asi 2 milióny lidí.

V roce 1954 v Londýně

Následovalo Skotsko v roce 1955, kde opět přicházely k Bohu tisíce lidí. Mezi nimi i novináři, kteří po výzvě opouštěli svoje novinářské stoly a připojili se do dlouhé řady těch, kteří se rozhodli pro Ježíše. Jeden kazatel se ho ptal, co s těmi, kteří se obrátili. „*Zorganizujte biblické hodiny, uspořádejte modlitebni shromáždění a pravidelně je navštěvujte!*“ zněla odpověď. Billy Graham věděl, že probuzení musí začít nejprve uvnitř církve.

Před návštěvou Francie se obávali fiaska i mnozí jeho spolupracovníci; tisk byl naladěný vyloženě negativně. Ale Billy si všechny velice brzy získal svou osobností – laskavostí, dobrotou, inteligencí a zbožností. Průběh evangelizace i počet rozhodnutí bez

vysvětlit základy víry a srovnáváme s hinduismem, o kterém on něco četl. Samotného mne to dosud nenapadlo, zeptat se ho, jestli věří, až teď hlasitý poslech vaší dnešní úvahy. I takto Pán připravuje situace, aby na sebe ukázal. (*Milan, Habartov*) ✉ Každou neděli se z naší rodiny stanou cestovatelé. Že je to moc nákladné? Ale vůbec ne. Stačí nasednout v neděli ráno od 7:00 na loď, která vyplouvá za dobrodružstvím. Jasně, pluje se na vlnách rozhlasu, ale co na tom. Je to úžasné zavřít oči a u snídaně se ocitnout v pralese se Símbou a jeho přáteli. Nebo se zaposlouchat do úplně nových pohádek o stromech. Chce to mít jen šikovné kormidelníky, a to Rádio 7 má. Modlíme se, abyste nalodili co nejvíce plavčků, kteří s vámi poplují do toho správného přístavu. Proto vám posíláme naše výtvary lodí (obrázky), se kterými se každé nedělní ráno vydáváme na plavbu. Ahoj všem plavčkům. (*Vašek a Vojta*)

jakéhokoliv psychologického nátlaku přesvědčil i ty největší pochybovače. Zdrženliví křesťané začali projevovat plné pochopení evangelia. V pěti dnech se všechno změnilo a mnozí litovali, že evangelizace nemůže být prodloužena.

AŽ DO POSLEDNÍCH KONČIN ZEMĚ

Je obtížné sledovat Billyho Grahama na všech jeho misijních cestách. A přece jich ještě několik musíme uvést. V roce 1956 to byla cesta na Dalný východ, do Indie, na Filipíny, do Hongkongu, Tchaj-wanu, Japonska a Koreje. V Indii byl Billy Graham uchvácen duchovní touhou mas. Někteří lidé jeli na shromáždění čtyři dny vlakem. Hned první shromáždění v Madrasu ho velice překvapilo:

„Byl jsem hluboce dojat klidem tohoto davu. V průběhu shromáždění neexistovalo, aby posluchači přecházeli nebo odcházeli. Všichni byli na místě už dvě hodiny před začátkem a trpělivě seděli na palčivém slunci. Když jsme přišli, byly jich už tisíce a po celou dobu čekání zpívali. Nepřehledný zástup jako moře.

Nemluvil jsem ani pět minut a už jsem pochopil, že tito lidé nepřišli jen proto, aby slyšeli zvěst evangelia, ale také proto, aby evangelium přijali jako radostné poselství. A tak jsem tvářil v tvář těmto lidem začal kázat na docela jiný text, než jsem si připravil, a to na Jana 3,16: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Když jsem skončil a vyjádřil výzvu, šlo dopředu čtyři až pět tisíc lidí, většinou dospělí a vážení lidé. Zdálo se mi, že jsou vážnější a tišší než kdekoliv jinde. Bylo slyšet jen klepání sandálů.“

Snad ani nejde necítit zahanbení, když slyšíme, s jakou vytrvalostí a posvěcením se shromažďovali indiští křesťané po řadu dní již ve čtyři hodiny ráno k modlitbám; mnozí z nich přišli z vesnic vzdálených mnoho kilometrů. Nejdřív jich bylo 75 000, pak 100 000 a nakonec se v improvizovaném amfiteátru po tři večery za sebou shromáždilo 250 000 posluchačů.

Ve svém deníku o tom Billy Graham píše: „*Osm týdnů, zázrak za zázrakem. Jak jsou všichni ti lidé na pohled různí, a přece ve svém srdci všichni stejní! Kolik palčivých problémů je v našem současném životě. A co na to říkáme my, kteří jsme zahrnuti Božím požehnáním?*“

Austrálie, Afrika a Střední východ

Všechna tato velká evangelizační shromáždění však byla také velice vyčerpávající. Zdraví Billyho Grahama bylo vážně ohroženo. V lednu 1959 byla naplánována další evangelizační cesta, na které už Grahamovi spolupracovníci, kteří před tím jen vypořádali, řídili všechna hlavní shromáždění. On sám osobně každé shromáždění jen zakončoval. Tento způsob práce se však osvědčil – například v Austrálii. Evangelizace touto zemí přímo otrásla. Od února do června 1959 se uskutečnila shromáždění v Melbourne, v Perthu, v Canbeře, Sydney, Adelaide a Brisbane a dále v Tasmánii a na Novém Zélandu. Jen v Sydney vzniklo asi 4 000 modlitebních skupin. Všechny byly navzájem spojeny neviditelným, ale mocným duchovním poutem. Rozhlas vysílal každé

Billy Graham a Dwight David Eisenhower

(děti), Valašské Meziříčí ☒ Člověk je skutečně stratený, ak neprijme Božiu milosť vo všetkom, ale ozaj vo všetkom. Keď som sa narodila (bez ruky – nikto nevie prečo), tak mojej maminke niekto na pôrodnici povedal: „Nebojte sa, však ono Vám to zomrie.“ A mama mi povedala: „Ja som vedela, že nezomrieš, lebo si mala veľkú chuť do života.“ Obaja rodičia ma prijali takú aká som bola a nikdy mi nerobili veľké „pardóny“, čo bolo veľmi dobré. Po rozličných obdobiach, kedy som trpela tým, že nemôžem to alebo ono, dnes vidím ako ma celý čas Pán Boh viedol, vychovával a staral sa o mňa. Tolko mi toho dal, že mi bohato vynahrátil ten hendykep. Ako dobre, že mi to všetko ukázal a že z Božej milosti to ozaj môžem aj vidieť. Z celého srdca Mu môžem ďakovať hneď ráno ako precitnem a môžem ísť ku trónu Jeho milosti bez toho, aby som položila svoje nohy z postele na zem. Ako dobre, že to takto úžasne

ráno v deset hodin texty a předměty pro všechny modlitebníky. V padesáti střediscích byly organizovány tzv. půlnoční modlitby.

Večer co večer lidé nejrůznějšího postavení vydávali Pánu Ježíši Kristu svůj život. „Nikdo netušil, že v našem lidu je tak velká duchovní touha. Nikdo z nás netušil, že jednoho dne budeme svědky toho, jak tisíce našich spoluobčanů veřejně vyznávají svou víru v Ježíše Krista,“ komentoval situaci místní biskup.

V Africe navštívil Billy Graham Nairobi a pak Addis-Abebu v Etiopii. Do shromáždění přicházeli posluchači ze všech okolních zemí v takovém počtu, že pro ně nebylo místo. Mnozí spali na schodech. V Káhiře zvěstuje Billy Graham své poselství 10 000 posluchačů shromážděným pod stanovou plachtou.

Po deseti letech zkušeností, které jsou v dějinách křesťanské církve opravdu jedinečné, napsal Billy Graham o evangelizaci tento článek, který měl ve světě mimořádný ohlas: „*Hromadná evangelizace není ideální metoda práce. Církev má k dispozici i jiné způsoby. Hromadná evangelizace je jenom jedním z mnoha prostředků, ale je to prostředek velmi významný a důležitý. Nejsem přítelem statistického zjišťování výsledků v duchovní práci. Jestliže přesto se statistikou počítáme, činíme tak jen proto, abychom vyjádřili konkrétně a přesně dosažené výsledky, tedy to, co má zejména tisk sklon přehánět. Kdybych nebyl přesvědčen o tom, že velký počet lidí, kteří byli při evangelizaci zasaženi, jsou Ježíšem Kristem také skutečně proměněni, stáhl bych se do svého domu do hor a strávil bych zde zbytek svého života psaním vzdělávacích článků určitých křesťanům. Mnoho lidí bylo získáno pro Ježíše Krista právě při hromadných evangelizacích; a často šlo o lidi, kteří by pro Něj jinak získáni nebyli. Máme pro tento způsob práce tolik důkazů, že jsem puzen, abych v ní pokračoval. Už dávno pominulo kouzlo cestování a mne osobně nikdy nevábilo potěšení mluvit k velkým zástupům posluchačů. Někdy jsem musel bojovat s úzkostí*

Billy Graham a D. James Kennedy

a nejrůznějšími bolestmi těla. Celou svou bytostí toužím po klidnějším životě. A péče mi Pán Bůh dává k tomuto způsobu zvěstování evangelia rozkaz a já musím jít, musím evangelizovat, zvěstovat lidem radostné poselství evangelia.“

Následovalo misijní tažení do Karibiku v roce 1958, v roce 1962 pak cesta do Chicaga, Jihoafrické republiky a Mexika. V roce 1959 navštívil i Moskvu, v roce 1966 Polsko, o rok později Jugoslávii a po dalších deseti letech Maďarsko a Polsko. Po Moskvě a východním Německu následovalo v roce 1982 i Československo. „*Billy Graham navštívil naši zemi ve dnech 29. října až 4. listopadu 1982. Kázal v několika shromážděních. A co jsme viděli a slyšeli? V podstatě tichého a pokorného Božího svědka, který podle obdarování slouží lidem ke známosti evangelia a ke spasení,*“ vzpomíná na vzácného hosta Stanislav Švec. Pak následovaly evangelizace v Sovětském svazu (1984), Rumunsku, Maďarsku, Číně a v roce 1992 a v Severní Koreji. Billy Graham za svůj život absolvoval 41 evangelizačních cest.

vyjadril Charles Stanley vo svojich **Dotykoch**. Keď som prijímala slovo z Dotekov, ako by sa mi odstraňoval hustý záves a už som nepokladala za namýšľanie alebo drzosť prijať a žiť to, čo mi dal môj nebeský Otec. (Marta, e-mail) ✉ Vážení, dnes je doba plná lidských očakávaní, touhy po Božím dotyku, mystice, na ktorou odpovídá „trh“ nabídkou nepřehledné všehochuti. Nezaspala opět církev, jako tolikrát v historii? Viz tak dlouhou odkládaný zájem o sociální otázku, až se jí nakonec ujal Marx apod. Odpovědi na otázky, které nikdo neklade, jsou církevní specialitou, není to sice špatné, ale co s tou touhou po odpovědích úplně jiných? Zdravím vás. (Naděжда, e-mail) ✉ Jsem ráda, že mi v práci vyšel čas a že zrovna teď poslouchám vaši relaci. Když slyším vyprávění paní Frantíkové, tak žasnu, kolik lásky v ní je. Obdivuji její vztah k dětem, k Bohu a vůbec přístup k životu. Ráda bych byla jako ona. (Renata,

Rodina

Nesmíme zapomenout na rodinu, která na něho vždy čekala a za kterou po skončení evangelizačního tažení znovu spěchal: „*Po dvou letech manželství jsme si s Ruth koupili dům v Severní Karolíně. Tam se postupně narodily naše děti; Gigi /džidži/ v roce 1945, když jsem nebyl doma. Chybělo mi to a tak jsem se rozhodl, že u narození dalších dětí doma budu. Anne /en/ se narodila v roce 1948 a Bunny /bany/ v roce 1950. A když se narodili naši kluci Franklin /frenklin/ v roce 1952 a Ned v roce 1958, byla naše rodina kompletní.*“

Po boku Billyho Grahama stála celé roky jeho oddaná manželka Ruth. Poslechněme si její vzpomínky: „*Lituji manžele, kteří jeden od druhého očekávají příliš. Přečetla jsem si znovu básničky, které jsem psala před svatbou a musela jsem se usmívat. Tenkrát jsem je psala tak smrtelně vážně, mínila jsem vážně každé slovo, a jen o chvíli později jsem zjistila, že život není báseň ani pohádka. Opravdu jen nemoudrá žena může očekávat, že její manžel pro ni bude tím, čím jí může být jen Pán Ježíš: vždy hotový odpustit, nekonečně trpělivý, vždy chápající, ustavičně něžný a milující, ten, který nikdy nezklame, vycítí každou její potřebu a přiměřeně ji splní. Taková očekávání vyvíjejí na muže nesnesitelný tlak. My ženy víme z Bible, že Pán Bůh nás stvořil, abychom byly „ku pomoci“ svým manželům. To znamená pomoc přizpůsobenou jeho potřebám. Protože každý muž je jiný, i jejich potřeby jsou odlišné. Proto záleží na ženě, aby si všímala svého manžela a objevila, jak nejlépe může jeho potřeby naplnit. Kdybych si měla vybrat ze všech mužů na světě, stejně bych si vybrala jen Billa. Obdivuji ho, že je tak přímý a neoblomný ve svém předsevzetí hlásat evangelium Ježíše Krista ztracenému světu. Obdivuji ho pro jeho hlubokou věrnost přátelům.*

Obdivuji ho pro jeho statečnost a čestnost. Obdivuji ho pro jeho lhostejnost vůči vlastnímu vzhledu, když je doma, ale za kazatelnou anebo před kamerami musí vždy vypadat bezchybně. Obdivuji ho, protože je jednoduše sám sebou. Lidé se mne někdy ptají, jestli netrpím strašnou samotou, když je Bill pryč tak často. Jenomže s pěti malými Grahamy kolem sebe jsem neměla mnoho příležitostí cítit se opuštěná. A s těmito pěti malými tu byl vždy celý regiment čtyřnohých a dvounohých kamarádů.

Vážím si těch let. Děti mě naučily hodně – o dětech, o světě kolem nich, o mně a nejvíc o Bohu. Prožívali jsme smích, palčivé bolesti, ale i šťastné dny plné radosti a jindy zase čas „občanské války“. Později přišla poupata romantických zážitků, až se konečně objevili jedineční mladí muži a ženy a našli si svého partnera.“

Meditace s Biblií na rodinné farmě

Billy se modlí za postiženého hurikánem Katrina (2006)

Břno ☒ Zdravím všechny spolupracovníky z TWR, chtěla bych vám všem moc poděkovat za moc fajn připravené pořady, bez nichž by moje příprava účetnictví pro DPH a různá daňová priznání byla pěkná nuda. Ale díky Vaší práci se na toto období snad těším nejvíc ve své práci. Slyšet o věcech Božích v naší krásné horské vesnické samotě je něco tak ovlažujícího, že to lze snad jen přirovnat k pití vody z vysokohorské říčky. Když poslouchám jeden pořad za druhým a skrze to jsem tak trochu v kontaktu s ostatními křesťany, s jejich životy s Bohem, je to nesmírně povzbuzující pro mého ducha. Znovu mi připomínáte Boží pravdy a rozebírané Písmo mi ukazuje na ty nejpevnější základy mého života, které jsou založeny na Kristu. A zároveň mne to vytrhuje z kolotoče obchodu a utvrzuje v tom, že nyní je ten čas, kdy mám něco pro svého Pána udělat. Za vše toto děkuji. S přáním Božího pokoje sestra v Kristu.

Nemoc

24. června 2005, na cestě po Severní Americe, zveřejnil Billy Graham rozhodnutí odejít do důchodu. Svůj odchod z aktivní služby odůvodnil zhoršujícím se zdravotním stavem. Již 15 let trpí Parkinsonovou nemocí a má další závažné zdravotní problémy. 14. června 2007 zemřela jeho žena Ruth Bell Grahamová.

Poznámka redakce: V textu jsou ponechány fonetické přepisy výslovnosti jmen jako ukázka textu pro natáčení.

Seznam použité literatury:

- Decorvet, Boris: Billy Graham, evangelista 20. století. Švýcarsko, Editions Des Groupes Missionnaires, 1960*
Graham, Billy: Just as I am. USA, HarperCollins, 1997
Graham, Billy: Nádej pre utrápené srdce. Bratislava, Svornosť, 1993
Graham, Billy: Do problémů mládí. Brno, Církev bratrská, 1969
Volání na cestu pokoje. Billy Graham v Československu. Praha, BJB, 1987
Graham-Bell, Ruth: Dlho som mlčala. Bratislava, Nádej, 1994

Piškotky „na zelené louce“

Redakce pořadů pro děti a mládež vznikla v rámci TWR-CZ se zahájením vysílání internetového a satelitního Rádía 7. Začali jsme sice tzv. „na zelené louce“, ale o to větší bylo dobrodružství, o to větší výzva a příležitost. Hledali jsme a pořád hledáme cestu k dnešním dětem skrze rádio. Děti mají dnes možnost v médiích sledovat mnoho barevných, rychlých, akčních a hlasitých programů, které beze zbytku připoutají jejich pozornost. Jak potom obstát s rozhlasovým pořadem, který zaměstná vždy převážně „jen“ jejich sluch a také apeluje na jejich představitost a ochotu chvíli se soustředit?

Je tu ještě další, důležitější oříšek z rozlousknutí. Jak dětem sdělovat velké pravdy o milujícím Bohu a nás nedokonalých lidech? Jak vyhmátnout to nejpodstatnější z poselství evangelia a podat to srozumitelně, zábavně a zároveň bez zkreslení? Jak propojit a vyvážit svět pohádky a fantazie se skutečným životním příběhem dětí, které sedí u přijímačů? To nám „táhne hlavou“ vždy, když usedáme za mikrofon či k psacímu stolu.

Na rozdíl od dospělých posluchačů děti neoblafnete – dají vám okamžitě najevo, jestli je to, co poslouchají, baví a zajímá. Když ne, tak prostě odejdou. V žádném případě „necítí s moderátorem, který se přece tolik snažil“ ☺. O to větší je pak naše radost, když k nám do redakce přicházejí obrázky a milé dopisy psané dětským tiskacím písmem.

Když dnes – po třech letech – nahlédnu do našeho rozhlasového archivu, vidím, jak nám ta „zelená louka“ prorostla kytkami pohádek, příběhů a několika cyklů malých nedělních škol. A nutno dodat, že nebyť několika věrných externích spolupracovníků, obdarovaných pro službu dětem, zdaleka by ta kytice nebyla tak pestrá. Poděkování patří především Zuzce Zemanové, Petře Drbalové, Hance Horákové a Marcele Dürové, které věnovaly svůj volný čas a energii přípravě dětských pořadů.

Máme co nabídnout

Moc nás těší, že se s vámi můžeme podělit o naši společnou radost a spolu s vydáním této Antény vám na přiloženém CD nabízíme ukázkou toho, co pro děti vysíláme v rádiu: **CD Piškotky aneb Rozhlasové mlsání pro děti**. Vydali jsme sérii tři CD (Piškotky – Zvířata, Piškotky – Stromy a Piškotky – Přísluší). K Anténě je přiloženo jako dárek jedno z nich.

Další dvě CD si můžete objednat na adrese naší redakce, nebo na telefonu 544 233 771 nebo e-mailen twr@twr.cz. Všechna tři CD jsou neprodejná, pokud nám však budete chtít poslat jakýkoli finanční dar pro podporu naší práce, budeme za něj moc vděční a rádi jej přijmeme.

16

(Iva) ☒ Děkujeme za velmi podnětný pořad na téma předsevzetí i za příklady ze života – jak Danielova, tak i vlastního (modlitba za nalezení ztracené věci, která „fungovala“). Na výtku, že jako křesťan používám víru jako berličku, říkám: Víra není pro mne berlička, kterou bych někdy používal, ale je skalou, základem pro celkové budování mého života (Mt7,24–29). *(Petr a Daniela, Brno)* ☒ Hezký den, obvykle pořad **Rýmování o životě** moc nesleduji, ale tentokrát jsem schválně vyčkal u přijímače, abych si ho doposlechl. Byl to díl s rozjímáním nad písněmi Hany Hegerové. Díky za něj panu Kubičkoví. *(Martin)* ☒ Milý pán Kolegar, som stálou poslucháčkou vášho Rádía 7 a veľmi som vďačná Pánovi za toto rádio. Mala som možnosť počúvať vaše rádio aj v práci a bolo mi to veľkou posilou. Teraz nastupujem do novej práce, kde žiaľ nemám túto možnosť a preto mi budete veľmi chýbať. Bu-

Možná, že nemáte vlastní děti nebo už jsou dávno dospělé, možná nemáte ani vnoučata ve věku od 4 do 10 let, pak asi přiložené CD obrátíte v prstech a říkáte si, k čemu mi bude. Porozhlédněte se prosím kolem sebe a věnujte Piškotky dětem u vás ve sboru, případně nějaké rodině s dětmi ve vašem okolí. Možná, že by to pro ně mohla být srozumitelná a přijatelná forma slyšení evangelia.

Pozdravujte vaše děti a že přejeme dobrý poslech!

Dary z nebes a z lesa a ze srdce

Ten den, kdy vrcholila mezinárodní konference ředitelů národních redakcí TWR střední a východní Evropy v Brně, mi ráno v 6 hodin poslala jedna posluchačka SMS s textem: Jsem už v lese, přivezu vám hříbky ve 12:57 vlakem. Byla ještě tma, když jsem SMS četl.

Opravdu přijela s košem plným praváků a já jsem na ni měl čas asi tak minutu. To mě moc mrzelo! Ale obětavost této posluchačky si zaslouží alespoň snímek s jejím úlovkem. Letos moc hub neroste – o to vzácnější to byl dárek pro náš tým. Paní Rut jela tři a půl hodiny vlakem sem a tři a půl hodiny zpět, aby zde nechala, co nasbírala v lese.

Moc a moc děkujeme – to jsou pak chvíle dojetí. Překvapeni byli i naši zahraniční hosté, kterým jsme ale dali jen přivonět ☺.

V bouři

Někdy si připadám trochu rozpačitě. Víím, že mi z milosti bylo dáno něco obrovského – dar věčného života, víra, jistota, že Bůh je se mnou a nikdy mě neopustí. Tuto víru si nechci nechat pro sebe a pokud mám příležitost ji sdílet, snažím se být připravená. Např. jednou měsíčně mluvím s majitelem bytu, ve kterém bydlím. Je to už taková tradice. Přejde si pro nájemné, já uvařím heřmánkový čaj a povídáme si. Pokaždé je náš rozhovor bouřlivý. On mě přesvědčuje o ufonech a bohyni Solaris a já se mu snažím

17

dem využívat váš archív pořadů, kde si můžem vypočít' takmer všetky relácie. Chýba mi tam žiaľ relácia **Čtení na pokračování** a hudobné relácie, kde by som si mohla vypočít' aj nejakú chválovú gospel muziku. Preto vás chcem poprosiť, či neuvažujete aj o archíve takejto hudby, ktorý by sa dal stiahnuť a vypočít' dodatočne. Lebo som si všimla z niektorých reláciách v archíve sú hudobné vstupy vystrihnuté. Bola by som vám vďačná za odpoveď a za to, keby som tam nejakú tú chválu našla, lebo nemôžem žiť bez toho, aby som bola spojená s našim Pánom, a vaše rádio je pre mňa veľkým pomocníkom. Nech vás Pán požehná a posilní v tejto úžasnej práci. *(Iveta)* ☒ Mohli byste mi prosím zahrát písničku Kvítek šáronský? Miluju ji a dlouho jsem ji neslyšela. Díky! Dnes vás poslouchám poprvé a je to dost dobré. Chválím vás. *(Hanka)* ☒ Jsem vděčný za každý pořad, který se tematicky týká

sdělit, že ufoní ho ke spasení ani k láskyplnému vztahu s Bohem nepřivedou. Několikrát jsme došli i k oběti Krista Ježíše, ale jeho srdce zatím není otevřené pro tak „bláznivou“ zprávu. Jednou se na mě zahleděl a po chvíli pravil: „Jiřinko, tomu přece sama nevěříte.“ Vidí ve mně ženu, která naivně věří tomu, že Kristus opět přijde. Večer pak mluvím s Bohem, jsem bezradná a upřímně říkám: „Co dělám špatně? Proč moje evangelium postrádá moc? Jak je možné, že to, co ke mně přišlo tak snadno, on stále odmítá?“ Jsem s lidmi, kteří v Boha nevěří, velmi ráda a vyhledávám situace, kdy s nimi zajít na kafe nebo jinam. Většinou jsou oni ti první, kdo se začnou ptát na otázky víry. Tím, že pracuji v misijní organizaci a zpívám, není těžké navázat. Říkají, že si se mnou o víře rádi povídají a že jim přijdu jiná a že znají některé věřící a ti jim přijdou divní a já jsem taková – normální :-). Tohle slyším někdy ráda, někdy nerada. Asi to máte podobně. Nechcete být fanatičtí, ale ani všední. Častokrát jsem dospěla k závěru, že zřejmě nejsem povolána k evangelizaci. Uvnitř mého nitra to sice bublá a jsem nadšená, mohu-li sdílet osobní svědectví, ale pořád čekám jaksi víc, třeba slova jako Jak můžu dostat věčný život? nebo Co mám dělat, abych byl spasen? Čekám otevřená srdce. A tak možná podobně jako vy hledám způsob a nevím, jak na to.

Nedávno se mi do rukou dostalo kázání Davida Wilkersona. Začíná těmito slovy:

*Žalmista píše: „Zvedají řeky, Hospodine, zvedají řeky svůj hlas, zvedají řeky své vlnobí-
tí.“ (Ž 93,3). Řeky tu reprezentují vody utrpení, těžké krize, které dopadají na celou zemi.
Žáplava nezaměstnanosti, ztráty bydlení, rostoucí finanční potíže. Hledíme vstříc vlnám ne-
jistoty a strachu, jak přežít bouři. Trhá mi srdce, když mě na ulici zastaví svobodná matka
a pláče: „Kazatelí, co mám dělat? Přišla jsem o práci a nemám z čeho žít, z čeho platit byt.
Kam mám jít?“ Vedoucí na prestižních pozicích jsou bez varování propouštěni. Slyšel jsem
od dělníků, že viděli v kancelářích plakát své šéfy: „Co mám dělat? Firma krachuje. Jak spla-
tím hypotéku? Nemáme peníze.“*

*Dějí se strašné věci i nejnějnějším věřícím. Ptám se: „Pane, co jim mám říci? Už je zasáhly
vody.“ Víím, že tito věřící se modlí a čtou Boží slovo. Naučili se skutečně důvěřovat Pánu. Ale
nyní je jejich víra od základu zkoušena. Telefonují mi lidé, kteří brzy přijdou o všechno. Ne-
stačí je trpělivě vyslechnout, odcitovat jim pár veršů a napomenout, aby nevěšeli hlavu. Já
netrpím tak jako oni. Ještě mám svůj plat a nehrozí mi ztráta domova.*

Mám otázky. Kdyby se něco podobného dělo u nás – jako že může – jak budu reagovat? Budu žena, která bude plakat a zastavovat kazatele na ulici, aby mi poradil? Budu v roli kazatele Davida a budu hledat způsob, jak potěšit ty, co naději ztrácejí? Přátelé, já nevím, co udělám, ani nevím, jak se na tyto zkoušky připravit.

Povzbudil mě však jeden příběh, který je popsán ve Skutcích apoštolů, 27. kapitole.

Je o plavbě na moři. Vězněný Pavel, důstojník, majitel lodi, zkušený námořník, kormidelník a ještě několik dalších vězňů čelí na lodi neustálému větru. Pavel už na samém počátku všechny varuje, že plavba se neobejde bez hrozných následků. Všichni budou i v „ohrožení života“, změla jeho slova. Jenže Pavel se živil výrobou stanů, jaképak on by mohl mít zkušenosti s mořem? Důstojník věřil více kormidelníkovi a majiteli lodi než tomu, co říkal Pavel – Sk 27:11.

Když začal vát slabý jižní vítr, domnívali se, že mohou provést svůj záměr – Sk 27:13.

Zanedlouho se přihnál z Kréty bouřlivý vítr a opřel se do lodi tak, že ji nemohli ovládat. Postupně vyhozavali náklad do moře a ztráceli naději, že se zachrání. Neměli pomyslení ani na jídlo. Pavel pře-
šel mezi lodníky a řekl jim: „Měli jste mě poslechnout a nepouštět Krétu a mohli jste si ušetřit toto
nebezpečí a škodu. Ale teď vás vyzývám, abyste neztráceli naději, neboť nikdo z vás nepřijde o život,
jenom loď vezme za své. Dnes v noci ke mně přišel anděl od Boha, kterému patřím a kterému sloužím
a řekl mi: „Neboj se Pavle, ty se před císaře dostaneš. A Bůh ti daroval všechny, kdo jsou s tebou

Izraele. Myslím, že je dobré připomínat nám křesťanům biblický vztah k Izraeli. A jak jde čas, bude to stále více aktuální. (Pan B.) ☒ Zrovna před asi necelými 20 minutami jsem si sedl k počítači a naladil Rádio 7. Kdybych však věděl, že tady budu skoro do zblbnutí poslouchat jedno a to samé skoro půl hodiny, tak bych asi mohl sedět někde na trávě a vřčet si hinduistické ÓM a vyšlo by to asi na stejno. Opravdu „hluboký kulturní i duchovní zážitek“. Jen mě to pěkně vytočilo. Je to poprvé, co jsem se takto u poslouchání Vašeho rádia znechutil, a proto Vám píšu hned. Nezlobte se prosím za upřímnost, ale neumím to jinak. (Marek, Břeclav) (Pozn. red.: Jedná z reakcí našich posluchačů, kteří marně čekali na české vysílání ve slovenském bloku. Bylo nám natolik líto této nespolehlivosti, že jsme od 1. listopadu přijali opatření, která by takovéto výpadky ve vysílání eliminovala, a to i za cenu určitého omezení kom-

na lodi. "Budte proto dobré myslí. Věřím, že tomu bude tak, jak mi oznámil. Máme se dostat k ostrovu." Doporučuji přečíst pozorně celou kapitolu. Pak se ještě stalo, že se lodníci chtěli pokusit o útek a spustili záchranný člun pod záminkou, že chtějí spustit kotvy z přídě. Pavel řekl důstojníkům a vojákům: „Nezůstanou-li oni na lodi, nemáte ani vy naději na záchranu.“ Vojáci přesekli lana u člunu a nechali ho uplavat. Po rozednění Pavel všechny vybidl, aby pojedli. Vzal chléb, vzdal přede všemi díky Bohu, lámal jej a začal jíst. Všichni nabyli dobré myslí a přijali pokrm...atd. Tady už Pavel zaujímá místo toho, který má co dát. Nejen radu a moudrá slova, ale také jasné stanovisko a hlavně naději.

Jsmo možná na lodi, která zatím pluje za lehkého vánku (nemluví jen o nás věřících, ale dejme tomu o celé naší společnosti). Lidé se zatím o církev nezajímají, myslí si, že mají lepší orientaci. Jsou tu přece zkušené ekonomové, politologové, astrologové a když se budeme řídit jejich předpověďmi, bude fajn, napadá mnohé v naší zemi. Pokládají těm „zkušeným“ otázky typu co s penězi v bankách v tomto období, co říkají hvězdy o mé budoucnosti, co si myslí o politické situaci ten či onen. A lidé jsou uklidnění, protože jim odborník řekl příznivá slova.

Zajímavé je, že pro radu se k Bohu moc nechodí. I věřící mnohdy raději navštěvují psychology a cítí se s nimi bezpečněji. Skutečně je mi to líto a přemýšlím, kde se ztratila moc Božího slova a jeho moudrost. V jakém postavení se nachází církev v našem národě? Jak vlastně žije? Na koho spoléhá? To jsou otázky, na které teprve hledám odpovědi.

Čteme-li Bibli a sledujeme pozorně slova Ježíše Krista o posledních dnech, musí nám být zřejmé, že se ke konci blížíme. Až přijde ten silný vítr a obrovská bouře, až naše země bude čelit nárazům a bude muset z „lodi vyházovat nepotřebné věci“, až svět bude na dně sil, můžeme my, věřící, zaujmout stejný postoj, jaký měl apoštol Pavel. A to přesto, že se všechny zkoušky budou dotýkat i nás – tedy církev nevyjímaje, spíše naopak, církev bude osočována, že za mnohé může.

Apoštol Pavel se nezlobil na ty, kteří ohrozili lidský život. Byl v té bouři s ostatními, stejně jako všichni ostatní měl velký hlad a spolu s ostatním málem přišel o život.

Co se mi však líbí, že v onen kritický okamžik zareagoval nádherným způsobem. Neřekl: „Vidíte, teď tu umřete, protože jste byli pyšní a neposlouchali jste mě. Mě čeká nebe a vás jen nemilosrdný soud. To máte za to, jak jste jednali.“ Pavel jim nabídl v té nejtěžší chvíli naději. Pojedl s nimi, vzdal díky Bohu a získal si přirozenou autoritu. Věřím, že než přijal povzbudivá slova od Boha, tak se modlil za záchranu lidí na lodi.

Přála bych si umět takto reagovat. Chci mít otevřené oči a hlavně srdce. Ať už přijde bouře ekonomická, stejně jako na USA, nebo politická či jiná. Přála bych si nebyť netečná k bližnímu svému, ať už je věřící či nikoliv. A především si přeji zůstat Bohu věrná a neklamát, nezapřít a nenechat se zastrašit! Doba krize a zkoušek teprve přijde. A tak docházím k tomu, že je třeba zůstat na modlitbách za ztracené, číst Boží slovo, sdělovat evangelium, ať už mi lidé naslouchají nebo ne, prostě a jednoduše milovat Boha a bližního svého.

Jiřina Markovová

Billy Graham o znovuzrození

Mezi farizeje byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“

19

fortu v pravidelné skladbě programů.) ☒ Dobrý den, poslouchám vás denně a jsem tak nadšený, že si měním i mobilní telefon, abych vaše rádio mohl poslouchat častěji. Budu vás doporučovat, kde to jen půjde. (Posluchač V.) ☒ Dobrý den! Obracím se na vás s prosbou, možná trochu netypickou. Má žena Hanka pracuje s malými dětmi a svou práci bere velmi zodpovědně. Mnoho času věnuje domácí přípravě a často jí jako zdroj inspirace slouží i vámi připravovaný pořad **Kormidlo**. Snažím se všechna pokračování nahrávat a ukládat ve formátu MP3, občas se ale stane, že některý díl mineme a to i přes pravidelné reprizování. Existuje něco jako klub příznivců vašeho vysílání, kde by se dalo spojit s podobně „postiženými“ lidmi a vzájemně si uniklé pořady poskytovat? Nebo by snad existovala nějaká jiná možnost, jak si chybějící části doplnit? Děkuji. (Petr, Kouty nad Desnou) ☒ Ahoj Aleši. Právě skonči-

Narodili jste se znovu? Jste si tím jisti? Víte to? Kdybych o sobě nevěděl, že jsem znovuzrozen, neopustil bych Madison Square, dokud bych tuto otázku neměl vyřešenou. Pro mne to není žádná teorie nebo filosofie. Musíte se znovu narodit – to jsou slova samotného Pána Ježíše Krista. Co jim tedy chce říci?

Bible říká, že jsme nemocni, máme chorobou nazvanou hřích. Jsme jí všichni nakaženi, jsme infikováni nebezpečným virem. Jde o chorobu, která šíří duši i srdce, takovou, která nakonec vede do zkázy a pekla. A právě tato choroba nás dělí od Boha.

Pán Ježíš Kristus řekl Nikodémovi: „Nikodéme, potřebuješ nový život, potřebuješ nové srdce, novou povahu, nový životní cíl, potřebuješ se prostě znovuzrodit.“

Ptáte se, co je to znovuzrození a co skutečně znamená narodit se znovu? Ježíš Kristus řekl: „Co se narodilo z těla, je tělo.“ Tím je vyjádřeno, že jste se narodili ze své matky do fyzického světa. Pán Ježíš Kristus však dodává: „Co se narodilo z Ducha, je duch.“ Do Boží rodiny, do Božího obecenství, se musí člověk narodit. Narodili jste se již do Boží rodiny?

Být znovuzrozen, to neznamená projít nějakou změnou, přijmout dobrý vliv, získat novou sílu. A vůbec nejde o to „obrátit novou stránku svého života“, neznamená to, že se člověk „cítí o něco lépe než dříve“. Znovuzrození, to je úplně nový začátek, při němž na nás Pán Bůh vtiskl svou pečeti. Chcete-li žít v obecenství s Bohem, Jeho Synem Ježíšem Kristem, anděly, apoštoly a velkými Božími lidmi, musíte mít božskou přirozenost. Musíte se znovuzrodit!

Od té doby, co jsem přijal Ježíše Krista za svého osobního Spasitele, proudí ve mně duchovní život podobný mize stromu. Mám moc milovat Je, přijímám novou radost a nepoznaný pokoj. Celý můj život se změnil. Můj krok je svěží, srdce naplněno radostí.

A to je nové narození. Jste znovuzrozeni? Tážete se, jak je to možné? Zvěstuji vám pravdu, Slovo Boží. Slyšíte je, přijímáte je do svého srdce a jestliže je přijmete v pokání a s vírou, v tu chvíli ve vás dokončí své dílo znovuzrození. Celý proces znovuzrození je dílo Ducha svatého. Duch svatý usvědčuje z hříchu, nejdříve musíte poznat, že jste hříšníci a své hříchy Pánu Ježíši vyznat.

Ježíš Kristus se může a chce zmocnit našich životů, které znetvořil hřích, a proměnit je ke svému obrazu. Chcete Mu dovolit, aby to učinil? Snad řeknete: „Co máme činit?“ Nic víc než říci Pánu Bohu: „Jsem hříšník, odpusť mi můj hřích pro svého Syna, Pána Ježíše Krista!“

A Pánu Ježíši Kristu říci: „Věřím, že jsi zemřel i za můj hřích a přijímám Tě proto jako svého osobního Spasitele. Jsem ochoten zapřít sebe, vzít svůj kříž a jít za tebou, jak Ty sám chceš. Chci náležet jen Tobě a být Tvým dítětem.“

Učinili jste již takový krok? Na místě Kristově vás prosím, smiřte se s Bohem!“

Petr Vačura moderuje besedu s Jiřím Benešem v rámci dne otevřených dveří

Kateřina Hodecová rozmlouvá s Václavem Jančou o Manhattanu

lo tvé Sváteční slovo o houbařské vášni. Jsem taky takhle „postížená“. Ráda sbírám houby a poslední roky už se mi ani nestává, že bych šla na hříby a houby našla. Nosím plné košíky praváků. Velice ráda hříbky sbírám a protože je nerada čistím, tak je rozdávám. Špatný motiv k dávání, že? Ale i přesto se mi potvrzuje, že čím víc rozdávám, tím víc z lesa nosím. Loni jsme chodila se dvěma koši a nosila je oba tak vrchovatě, že jsem je často ani donést nemohla. Ráda poslouchám pořady z Rádía 7. Jsou aktuální, každý si může vybrat. Není to „suchá“ teologie. Jsou o životě s Bohem a následně i o vztazích mezi lidmi. Myslím, že v poslední době jsou vztahy nejvíc satanem napadaná oblast i mezi křesťany. Ví, že nám nemůže vzít spasení, proto se zaměřuje na rozbítí vztahů. Žel, daří se mu. No, kdyby se mi letos dařilo v tom národním sportu a Pán Bůh mne obdaril zase plným košem praváků, možná vyhledám

Modlitby

Děkujeme

- Uvědomujeme si milost Boží, která je nad námi a děkujeme za období klidu, ve kterém můžeme hlásat svobodně evangelium. Nedávno nás navštívili ředitelé TWR z různých míst Evropy a ne všude tuto možnost mají.
- Nemoci nás obešly bez větších následků a delší pracovní neschopnosti, přestože kašel, teploty a bolesti v krku navštívily většinu redakce TWR.
- Za dárce! Za téměř vyrovnaný letošní rozpočet. Máme jen 8% deficit a je to neuvěřitelné!
- Děkujeme za externí spolupracovníky a pomocníky a za jejich srdce ochotná sloužit spolu s námi.

Prosíme

- Hledáme externí moderátory a redaktory některých pořadů. Hledáme spolupracovníky, u kterých je talent a obdarování pro tuto službu až na druhé místě. Hledáme ty, kteří jsou zapálení pro misi. Hledáme ty, kdo chtějí následovat Pána Ježíše. To ostatní vás naučíme.
- Za křesťany, kteří by se s námi podělili o svědectví. Bez příkladů a lidí, kteří našli v životě Krista, bude naše vysílání chudé.
- Za inspiraci Božím duchem pro tvorbu pořadů, něco jako čerstvý olej do naší práce.
- Prosíme o milost při přípravě pořadů v náročném období vánočních svátků a dnů volna, kdy se program připravuje dopředu, aby pracovníci mohli být se svými rodinami.
- Abychom v našich pořadech uměli reagovat na skutečné potřeby a otázky lidí, abychom měli zdravou inspiraci a moudrost při výběru témat, aby nám Pán Bůh posílal do cesty hosty, jejichž životní příběhy svědčí o živém vztahu s Ním.
- Za externí spolupracovníky – řada z nich má vážnější zdravotní problémy.
- Za připravenost nechat se Bohem měnit a usměřňovat a dělat věci ne podle sebe, ale podle Boží vůle – i když nám to třeba někdy jde proti srsti.
- Za rodinu našeho technika Daniela Zemana, v níž čekají narození druhé dcery. Vzhledem ke zdravotním potížím provázejícím první těhotenství a porod prosíme o mimořádnou Boží ochranu.

Chcete podpořit práci Trans World Radia v České republice? Chcete podpořit vysílání Rádía 7?

Můžete a budeme vám za to velice vděční.

Děkujeme Pánu Bohu, že letošní rok vychází o poznání lépe než rok loňský. Je to pro nás zázrak. V loňském roce jsme v této době měli až likvidační ztrátu kolem jednoho milionu korun, Pán Bůh nás však přes toto období přenesl. Loňská ztráta sice není nahrazena, ale letošní, nový rozpočet je jen mírně ztrátový, v současné době asi 8 až 10 % (v roce 2007 až 30 %). Tento stav není výsledkem naší strategie a nějakého manažerského umění, ale jednoznačně a nade vsí pochybnost je to Boží milost, kterou vnímáme skrze vás – dárce, které k tomu povzbudil sám Hospodin.

21

i budovu TWR v Brně, abych aspoň některé z vás obdarovala. Zdraví věrná posluchačka Rádía 7. (*Rutka, Vsetín*) ☒ Díky za reprízu *Intervalu* s Jiřím Smržem. Při poslechu jeho písni mám dojem, že se dotýkají těch nehlubších strun v nitru člověka. Pobavila mě vzpomínka Lucie Endlicherové na jednu divačku televizního pořadu Posezení s Janem Burianem, jehož byl Jiří Smrž hostem. Zmíněná divačka řekla, že Jiří Smrž v něm byl neefektní. Tento pořad si občas z archivu ČT pouštím. Z Jiřího Smrže na člověka dýchne hluboké lidství a pokora – vlastnosti, se kterými se v takovémto médiu setkáme vzácně. (S těmi efekty rozhodně častěji.) Před časem se mi moc líbil pořad o Dietrichu Bonhoefferovi. Jsem moc vděčná, že reprizujete pořady. (*Marie*) ☒ Dobrý den, mám poštahované vaše pořady a pečlivě je postupně poslouchám, některé několikrát a k některým se vracím. Nalézám v nich sílu a po-

Učit se spoléhat na Boží plán záchrany je sice pro silné nervy, pro vytrvalé a do této služby zapálené jedince, pro statečná srdce, ale výsledek pak stojí zato.

Nejásáme nad přebytkem, nemáme přebytek a nemáme ani na vyrovnání inflace, ale máme na letošní provoz rádia!

Od nového roku nás čeká zásadní změna: Dotkne se nás zavedení eura na Slovensku. Provoz Rádía 7 je placen ve slovenské měně a pokud zavedení eura přinese vyšší ceny, bude to opět zvýšení nákladů. Rada TWR-CZ přijala strategický plán omezení provozu, kdyby se tak stalo a dary nestačily kryt náklady.

Tým TWR-CZ však zatím nevnímá žádné indicie z Boží strany, že by naše práce už neměla pro Pána smysl. Reakce posluchačů a působení Božího slova v jejich srdcích signalizují opak.

Aktuální vývoj darů a nákladů můžete sledovat na www.twr.cz. Na hlavní stránce je logo dvou teploměřů – když je rozkliknete, uvidíte aktuální stav příjmů a výdajů. Tyto údaje aktualizujeme přibližně 1x za 14 dnů, takže máte přehled i kontrolu, jak na tom jsme.

Chcete-li podpořit naši práci finančním darem, máte tyto možnosti:

- bankovním převodem (nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- poštovní poukázkou typu A (nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- předáním v hotovosti (uveďte své jméno a adresu)

Bankovní převod

Pokud disponujete účtem, pak je tento způsob zřejmě nejjednodušší:

číslo našeho bankovního účtu: 74232621/0100 (0100 je směrový kód banky)

variabilní symbol (nutno vyplnit): vaše osobní evidenční číslo s případným rozlišením
10 znaků podle uvedeného rozpisu

konstantní symbol:

558

Poštovní poukázka typu A

Nejlépe uděláte, použijete-li složenku, která je od nás předtištěná. Jednu vkládáme pravidelně do tohoto zpravodaje, abyste ji – v případě, že chcete naši práci podpořit – mohli použít. Nemáte-li tuto složenku, případně jich potřebujete více, rádi vám zašleme další.

Prázdnou, nepředtištěnou složenku si můžete vyzvednout také na poště, v tom případě však musíte vyplnit všechny následující údaje:

Adresa majitele účtu: Trans World Radio
P. O. Box 96
656 96 Brno

Ve prospěch účtu: 74232621

Kód banky: 0100

Variabilní symbol: vaše osobní evidenční číslo s případným rozlišením
10 znaků podle uvedeného rozpisu (mezi vaše osobní číslo
a poslední trojčíslí se vkládají dvě nuly)

Konstantní symbol: 0379

V případě, že složenku dostanete od nás, už jsou na ní předem vyplněné všechny nutné údaje, což vám ušetří práci.

Předání hotovosti

Stává se i to, že si k nám naši posluchači udělají malý výlet, aby nám mohli dar předat osobně. Je to přiležitost nahlédnout také do studia nebo se s námi potkat.

Obecné informace

Stále platí, že pokud si nejste jisti, zavolejte k nám do redakce (544 233 771) a Vlastimil Kolegar, případně Jitka Hovořáková vám rádi pomohou s vyplněním poštovní poukázky.

vzbuzení a mnoho odpovědí na mé otázky. Také díky těmto vašim pořadům z Boží vůle se mi onen veliký a nádherný mozaikový obraz pravdy postupně doplňuje o drahokamy pravdy, poznání a pochopení. Před chvílí jsem poslouchal pořad *Rýmování*, zprostředkovatel informací zapochoyboval, má-li tento porad ještě co říci. Bezespору má, stává se už jenom prostředníkem ke sdělení informací mezi Bohem a námi lidmi, proto studnice informací bude nekonečná v případě upřímného sdělení v souladu s Bohem a Pánem Ježíšem. Buď pozeňhané vaše rádio a nechť Bůh ochraňuje pravdy, které vysíláte. (Jiří) ✉ Dobrý den, chtěl bych povzbudit všechny děti, které zažívají výsměch pro svoji víru. Sám jsem se před mnoha lety vysmíval jednomu mladšímu spolužákovi ze školy, o kterém jsme se dozvěděli, že je věřící. Stál jsem v šatně a vysmíval jsem se mu, on v klidu řekl, že by si přál, abych poznal,

Kódy jednotlivých pracovníků a co to znamená

Zde je seznam trojmístných kódů, ze kterých si můžete pro konkrétní určení daru vybrat pouze jeden a vepsat ho na poslední tři místa „S. symbolu“ (u předtištěných složenek typu A).

Variabilní symbol má 10 míst pro číslice. Zde rovněž platí, že na poslední tři místa můžete napsat jeden z nabídnutých kódů (viz níže).

Doplněním prvních pěti pozic vašim osobním číslem + dvě nuly (+ třímístný kód) vznikne kompletní variabilní symbol /VS/, který vyplňujete v nepředtištěných složenkách, případně u příkazů k bankovnímu převodu.

Variabilní symbol:

Vaše osobní evidenční číslo XXXXX00XXX trojmístný kód – určení použití daru na podporu:

----00 000 ... obecný dar pro TWR-CZ	----00 114 ... Štěpána Exnera
----00 100 ... mzdového fondu TWR-CZ	----00 116 ... Jiřiny Markovové
----00 101 ... Kateřiny Hodecové	----00 117 ... Elen Kožinové
----00 102 ... Vlastimila Kolegara	----00 118 ... Lenky Malinové
----00 106 ... Aleše Bartoška	----00 119 ... Petry Eliášové
----00 107 ... Jiřky Hovořákové	----00 121 ... Lucie Endlicherové
----00 109 ... Daniela Zemana	----00 123 ... Martina Slouky

Nechejte si zaslat potvrzení o darech – i když ho neuplatníte ke snížení svého základu daně

Proč – když ho k ničemu nepotřebujete? Protože toto potvrzení slouží zároveň také jako vzájemná kontrola toho, že vaše dary došly v pořádku a byly připsány správně.

Nemáte-li ještě přiděleno identifikační číslo pro své dary, kontaktujte nás. Přidělíme vám ho obratem. Použijte stránku KONTAKTY.

Potvrzení o přijatých darech vystavujeme souhrnně – vždy do 15. ledna následujícího roku (pokud si nevyžádáte jinak). Tento termín dodržujeme, takže pokud potvrzení nedostanete pár dnů po tomto datu, kontaktujte nás.

O pravdě

Koncem října (2007) proběhla křesťanským tiskem pro mnohé značně překvapivá zpráva. Vedení světoznámého křesťanského společenství Willow Creek v americkém státě Illinois se nechalo slyšet, že jako společenství činí pokání. Kají se z toho, že jejich model shromažďování a bohoslužeb, založený na myšlence uspokojování potřeb hledajících, produkuje v naprosté většině povrchní a mělké křesťany. K tomuto přesvědčení došlo společenství Willow Creek na základě tříletého průzkumu. Kazatel Bill Hybels, který byl prvním průkopníkem myšlenky klást důraz na uspokojení potřeb těch, kdo hledají, propaguje tento model po celém světě a mnohá křesťanská společenství se jej snažila a snaží napodobit. Takže pokání Willow Creek zasáhne velký počet těch, kdo byli o správnosti původního modelu přesvědčeni. Kde se stala chyba? V čem se ve Willow Creek pomýlili?

Širší otázka by se dala formulovat následovně: „Proč se dnes takové množství společenství věřících – a zdaleka nejen v Americe – snaží o přizeň a úspěch u nevěřících, u těch, kdo o křesťanskou víru a o Ježíše Krista nemají zájem?“ Věřící hudebníci a umělci kopírují světský systém hudby a jiného umění, křesťanští autoři píší knihy, které jsou jakýmiisi „křesťanskými bajkami“ nebo alegoriemi, kazatelé se bojí, aby se někoho svým kázáním nedotkli a vyhýbají se výkladu Bible v těch pasážích, které se světské mysli nelíbí. Jako kdybychom se snažili přesvědčit svět o tom, že pluralismus a všeobjímající tolerance jsou možné i v Církvi.

že je Bůh a poznal to, co on. Tato slova mě uvnitř odzbrojila, ale navenek jsem se vysmíval dál. Po cca 20 letech jsem uvěřil, přišel do sboru, kde jsem ho potkal. On na to zapomněl, ale já ne, a vyprávěl jsem mu, jak mě to v té době zasáhlo. Nikdy nevíme, co se děje uvnitř lidí a jak Bůh bude jednat s konkrétním člověkem po našem svědectví nebo jednání. (*Jirka, Liberec*) ☒ Dobrý večer, poslouchám vás poprvé a musím říct, že mě pořad zaujal. Obdivuji vaši schopnost promlouvat. A poznámka k tématu dnešní relace: člověk může být krásný, ale pokud nemá krásu vnitřní, tak je vlastně ošklivý. (*Šárka*) ☒ Vaše otázka – Docela by mě zajímalo, jestli někdo z posluchačů využívá naše relace k další službě. Např. jako podklad pro svoje kázání anebo ho naše relace alespoň motivují k praktikování slyšeného ve vlastním životě. A taky jestli někoho naše relace alespoň někdy pořádně rozčilí – mě vypro-

Úsilí Cirkve vyvinuté na získání přízně od světa popisuje apoštol Jakub těmito slovy: „*Cizoložníci! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřítelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.*“ (Jakub 4,4). Nechceme ta slova slyšet. Možná jim nerozumíme. Uprímně se domníváme, že tu musí jít o nějaký omyl, protože jak jinak dnes účinně zvěstovat evangelium než „přátelským postojem“ vůči nevěřícím? Cožpak se jako věřící člověk nesmím přátelit s nevěřícími, nesmím mít nevěřící přátele? Jak těm biblickým slovům rozumět?

Mezi Církví a světem panovala vždycky vzájemná nesrovnatelnost. Křesťanské myšlení je v zásadním nesouladu s myšlením světa, se světskými filosofiemi a nekřesťanskými náboženstvími. Víra v Krista a ve vše, co Kristus představuje, je základním a zásadním popřením běžně přijímaných světských hodnot. Křesťanská víra stojí v přímém protikladu ke všemu, co svět obdivuje. Ježíš Kristus řekl již dávno svým učedníkům: „*Nenávidí-li vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás. Kdybyste byli ze světa, svět by miloval to, co je jeho. Protože však nejste ze světa, ale já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.*“ (Jan 15,18–19). Já nevím jak vy, ale já tu nikde neslyším nic o tom, že by Ježíš Kristus vybízel své učedníky k tomu, aby se světu nějak snažili přiblížit nebo zalíbit. Nebo aby nějak přizpůsobili poselství evangelia nevěřícímu světu. Ježíš dále říká: „*Svět mě nenávidí, protože ho usvědčuji z jeho zlých skutků.*“ (Jan 7,7). To je pozoruhodné slovo. Svět pohrdá Ježíšem Kristem a křesťanskou vírou nikoli z důvodu nějaké intelektuální nadřazenosti, nýbrž z důvodu morální nesrovnatelnosti: „*Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo.*“ (Jan 3,20). Křesťanská pravda nebude nikdy u světa populární, pokud bude nekompromisní a důsledná.

A přece víme z dějin, že byli v Církvi vždycky takoví, kdo si mysleli, že si svět získají tím, když se mu budou všelijak podbízet. Jenomže tato teorie byla vždycky ke škodě evangelia. Jedině v těch dobách, kdy Církev stála pevně na Božím slově, odmítala kompromis a odvážně zvěstovala pravdu, jediné v takových dobách Církev významně ovlivnila svět. Tam, kde se Církev vědomě nebo nevědomě zaprodala myšlení a způsobům světa porušeného hříchem, vždycky na to nakonec doplatila, ztratila svůj vliv a bezmocně přihlížela úpadku.

Biblická pravda a křesťanské poselství se vlastně ani nedají přizpůsobit myšlení světa. To proto, že stojí na podstatě a autoritě Boha samého. Zatímco světské myšlení a způsoby se neustále mění ve svých projevech, to jediné, co jim zůstává, je nenávisť vůči Ježíši Kristu a evangeliu. To, čemu budou věřit naše děti a naše vnoučata, bude zcela odlišné od toho, čemu věříme my dnes. Jedno však zaručit můžeme: i v jejich generacích bude panovat nenávisť vůči křesťanství.

Uplynulo nějakých 100 let od doby, kdy se Církev dostala pod nátlak *modernismu*. Modernismus se dá jednoduše definovat jako světónázor, podle něhož může realitu kolem nás vysvětlit jenom věda. Neexistuje nadpřirozené, věda je měřítkem veškerého poznání. Každému myslícímu člověku mělo být od samého počátku jasné, že modernismus a křesťanství jsou v nesmiřitelném rozporu. Pokud neexistuje nadpřirozená realita, Bible je plná lži a výmyslu a nemůže mít žádnou autoritu pro život člověka. Neexistují zázraky, neexistuje nic mimo naše poznání, neexistuje Bůh, Bible je literární výplod lidí a dá se porovnávat s jinými knihami. Modernismus byl ve své podstatě protikřesťanský. Navzdory této logice bylo počátkem dvacátého století dost lidí, kteří měli zato, že se modernismus s křesťanstvím mohou smířit. Že se ve všeobecném zájmu člověka musí křesťanská víra přizpůsobit myšlení své doby, aby byla relevantní. Došlo ke vzniku tzv. „sociálního evangelia“, které postrádalo to, co je skutečnému evangeliu neoddelitelně vlastní: záchranu člověka skrze víru v Ježíše Krista. Důsledkem těchto snah o přizpůsobení se modernistickému myšlení byl však pravý opak toho, co se od nich očekávalo. Ty církve, které stály pevně na biblickém evangeliu, přežily. A ty, které se zkompromitovaly, prodělaly hluboký úpadek a mnohé z nich zanikly.

vokovala k reakci. Díky programu iTunes už mám pěkný archiv pořadů TWR. Konečně jsem dokončila jakési uspořádání souborů, které rozdávám na DVD ve sboru. Každý nemá neomezený internet. Sama nemohu poslouchat živě, v práci to nelze, odpoledne okupuje počítač syn. Veškeré domácí práce provádím v doprovodu MP3 přehrávače. Těchto technických vymožeností si velmi cením ©, stejně jako práce vás všech. Jsem takový „administrativní“ typ, takže si ještě chci pořídit poznámky k obsahu některých pořadů, které by se hodily konkrétnímu člověku do konkrétní situace, i nevěřícím přátelům. (Pavčina) ✉ Vážení pracovníci TWR, dovolte mi touto cestou vás pozdravit a zároveň požádat o informace a ak je možné aj o pomoc. Prosim vás, ak by bolo možné od vás získat nahrávky kázání br. Jiriho Hurtu na DVD, alebo páskach, a zaslat na dobierku, tak by som bola veľmi povďačná. Alebo by som po-

Modernismus je dnes překonán novým myšlením, novou filosofií. Náš svět je dnes označován za *postmoderní*. Vynavači postmoderního myšlení se vzdali přesvědčení o tom, že jediné věda vede k realitě, k pravdě. Důsledného postmodernistu pravda vlastně vůbec nezajímá, protože popírá, že by jakákoli objektivní, absolutní pravda mohla existovat. Pro postmoderního člověka je pravda to, co si on sám představuje jako pravdu. Jinými slovy, pravdivé je to, co já sám pro sebe uznám jako pravdivé. Nebo ještě jinak, každý má právo na svou vlastní pravdu. Žádná objektivní, autoritativní pravda pro člověka neexistuje. A protože každý máme tu svou vlastní pravdu, pokud máme zájem na tom, abychom se s druhým člověkem domluvili, musíme se věnovat tomu, abychom se nějakým způsobem vžili do té jeho pravdy a tak toho druhého pochopili. Tím dochází k tomu, že pravda a porozumění dostávají docela jiný význam než doposud. Pravda není nic jiného než osobní názor a pro vzájemné porozumění se musíme předem vzdát nároku na poznání pravdy. To je základ postmodernismu: nesmíme si myslet, že známe nějakou objektivní pravdu! Na první pohled je postmodernismus charakterizován vzájemnou tolerancí, ale hlubší pohled rychle ukáže, že se jedná o zásadní netoleranci, protože postmodernismus odmítá nárok na poznání objektivní pravdy. Tím je samozřejmě dáno, že postmodernismus odmítá biblické křesťanství, které stojí na objektivní, autoritativní pravdě Božího slova, Bible. Takže postmodernismus, stejně jako kdysi modernismus, je v nesmiřitelně nepřátelském postoji vůči křesťanské víře, vůči Ježíši Kristu.

Církev je v Bibli popsána mimo jiné i jako „*sloup a opora pravdy*“ (1.Tim.3,15). Dějiny jsou plné těch, kdo kvůli pravdě podstoupili mučení a smrt. Dnes bychom spíše řekli „kvůli svému přesvědčení“ – začínáte chápat nebezpečí postmodernismu? Terorismus a sebevražedné útoky a pojem „mučednické smrti“ celou věc komplikují ještě víc. Stát nekompromisně na pravdě Božího slova je snad dnes víc důležité než kdy jindy. Proto se chceme v tomto rozhlasovém seriálu zabývat tím, co je pravda, jak dojít k poznání pravdy a jak z tohoto poznání žít.

(Seriál O pravdě vysíláme od 21. 10. 2008 vždy v úterý v 8:00 hod ráno na krátkých vlnách. Na Rádiu 7 poslouchejte Kompas vždy ve čtvrtek v 16:05, s reprízou následující pondělí v 7:30. Seriál O pravdě napsal v roce 2007 a 2008 Otakar Vožeh; má 21 dílů.)

Tento obraz může být váš

Naše dlouholetá externí spolupracovnice – autorka obrazu, Renáta Žemličková – darovala originál svého obrazu TWR-CZ. Je určen k dražbě mezi posluchači a příznivci TWR-CZ a Rádía 7 a může zdobit byt či dům toho, kdo nabídne nejvyšší částku. Smyslem dražby je podpora práce TWR-CZ v České republice a autorka se vzdává veškerých odměn, které by měly jít v její prospěch. Jinými slovy: plná zaplacená částka za obraz jde na podporu misie TWR-CZ.

Renáta Žemličková

pravidelně moderuje tři až šestihodinové směny živého vysílání Rádía 7.

Renáta Žemličková s darovaným obrazem – je krásný a veliký

25

prosila o radu, na koho sa obrátiť s touto prosbou. Prajem vám z celého srdca, aby práca rozšievania Božieho slova bola pozhnaná a posvätená priamo od nášho Pana Ježiša, ktorého čas milosti a ponuky pre život začínajúci pod golgotským krížom platí pre každého, kto hľadá stretnutie s milujúcim a odpúšťajúcim Spasiteľom. Lebo len tu je možnosť vidieť Hospodina priamo tvárou tvár a nezomrieť, ale povstať k životu novému. S úctou a priáním pokojných dní. *(Vaša sestra v Kristu J.)* ✉ Vážení, pravidelně Vás poslouchám přes internet. Velmi mě zaujal pořad „Jak přemáhat strach“. Velmi vás prosím, můžete mi to poslat v písemné formě. Nejlépe vše. Samozřejmě finanční dar pošlu složenkou. Moc vám děkuji. *(Jan)* ✉ Milá Petko, po rušném dopoledni v nemocnici, běhání po operačních sálech a řešení spousty problémů záraz, jsem si na intru na chvíli sedla, abych si odpočala, než zase vyrazím

Celou svou bytostí propaguje křesťanské vysílání. Připomínám např. veřejnou výstavu jejich obrazů v galerii, která byla organizována ve spolupráci s TWR-CZ a v galerii – kavárně byly po celou dobu výstavy k dispozici materiály o našem vysílání. Jedno léto si dokonce nechala na záda namalovat logo R7, aby na pláži bylo vidět, koho propaguje.

Prožitek v malbě

Název obrazu: V očekávání I. (ze série obrazů nazvané „Prožitek v malbě“)
Rozměr: 145 x 145 cm
Popis: Akryl na plátně na blinrámu
Sign: V pravém rohu žemlič
Autorka: Mgr. Renáta Žemličková, absolventka Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity Brno
Vývolávací cena: 15 000 Kč/650 EUR
Autorka dodává: *Celý život něco očekáváme nebo na něco čekáme. Někdo se touto myšlenkou zabývá více, někdo méně. Otázka toho, co mi přinese budoucnost, byla základem při malování obrazu V očekávání I. S jakým postojem očekáváme budoucnost? S nadějí nebo pesimismem? S radostí nebo se smutkem? S láskou nebo s nenávisí? S odhodlaností poprat se s budoucností nebo se strachem a rezignací? S pokorou nebo s pýchou? S vlastními představami nebo s postojem „staň se vůle Tvá“? A co vlastně očekáváme? Máme konkrétní představu nebo vše vidíme v mlze? A v neposlední řadě, spoléháme se sami na sebe? Nebo očekáváme pomoc a nadpřirozený zásah Božího Syna?*

Pozn. red.: Obraz byl odbornou porotou hodnocen jako výborný.

Záměr dražby

Dnem vydání tohoto zpravodaje je uvedený obraz nabídnut k prodeji. Podle přání dárce, autorky obrazu, ho získá ten, kdo nabídne nejvyšší částku. Minimální částka je stanovena na 15 tisíc korun, maximální je neomezená. Připomeňme, že celá částka, za níž bude obraz prodán, jde na podporu práce TWR-CZ. Obraz bude nabízen také na internetu, případně jinými cestami. Dražba (která je organizována jednoduchou, vlastní metodou) bude ukončena 10.12.2008. Do té doby přijímáme vaše nabídky ceny za odkoupení obrazu.

Obraz si můžete osobně prohlédnout v budově TWR-CZ, kdykoliv po předchozí domluvě.

Jak postupovat?

Kontaktujte nás telefonem, e-mailem nebo poštou a uveďte:

- kontaktní údaje na vás (nebudou zveřejňovány!)
- výši částky, kterou jste ochotni investovat do obrazu – a tím podpořit TWR-CZ
- zda je tato částka konečná, nebo zda si přejete být informováni o nejvyšších nabídkách

ZA TWR-CZ jsou oprávněni ve věci dražby tohoto obrazu jednat Aleš Bartošek a Jitka Hovořáková.

Kontaktní údaje na TWR-CZ jsou uvedeny na samostatné stránce tohoto zpravodaje.

Po skončení dražby budete přiměřeným způsobem informováni o jejím výsledku (včetně zveřejnění na internetu – jména nebudou zveřejňována) a ten, kdo nabídne nejvyšší částku, bude vyzván k převzetí obrazu. Pro převzetí obrazu a uhrazení nabídnuté částky je lhůta 7 dnů, pak se obraz postupuje další, nejbližší nabídce.

Věříme, že z obrazu budete mít radost a bude jen malou odměnou za vaši podporu rozhlasové misijní práce v České republice. S touto nadějí obraz vkládá do dražby jeho autorka, Renáta Žemličková.

do rušného centra Brna. Uvařila si kafe a pudíng, rozbala čokoládu a pustila si **Zadáno pro dámy** – Lehátko. Bylo to pro mě moc povzbuzující a zároveň to ve mně vzbuzovalo až trochu nostalgické vzpomínky na léto, teplo, sluníčko, krásné se zelenající stromy, modré nebe, lehátko a sladké nicnedělání s knížkou v ruce. Myslím, že tato úvaha mi do slzavého podzimního počasí přišla víc než vhod. Víš, někdy se přistihuju při tom, že prosím Boha o požehnání, ale přitom si vůbec neuvědomuju, že On mi požehnání nabízí pořád, stačí si toho jen všimnout, natáhnout ruku a vzít. Někdy po nás Bůh chce věci, které se nám zdají být zaprášené, plné pavučin a nikdy bychom si nemysleli, že z toho ve finále může být něco dobrého. Chce to trochu práce, úsilí a „odvažné víry“. A pak...pak uvidíme, jak moc požehnání a radosti nám z těch pavučin vyšlo ☺. Mám radost ze tvých úvah. Bůh ke mně skrze Tebe promlouvá.

Osobní vyznání autorky obrazu

Jmenuji se Renáta, narodila jsem se a zatím žiji v Brně, vystudovala jsem Střední průmyslovou školu textilní, obor Módní návrhářství a Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity obor Speciální pedagogika a výtvarná výchova. Tvorba a umění je prostoupeno celým mým životem.

Mé duchovní narození se odehrálo kolem mých osmnácti let. V té době jsem přemýšlela nad vztahy kolem sebe a neuspokojovalo mě to, co jsem mezi lidmi viděla. Pak jsem se setkala s praktickými křesťany a jejich vzájemná láska mě rychle oslovila. Říkala jsem si že to, co vidím nebo i mezi křesťany cítím, je to, co jsem vždy hledala. O tom, jestli se stát věřící nebo si žít po svém, jsem dlouho nepřemýšlela. Viděla jsem, že mi Bůh nabízí lepší život, a po tom jsem toužila. Věděla jsem, že stát se věřící bude mimo jiné znamenat vzdát se některých věcí ve svém životě. Říkala jsem si, že pokud Bůh změní pozitivně můj život (podle toho, jak se to v Bibli píše), tak že mi stojí za to, taky se „něčeho“ vzdát.

Poté, co jsem prosila Ježíše, ať se stane součástí mého života, začala jsem vnímat něco, co se těžko popisuje někomu, kdo v Boha nevěří –Ducha svatého. Díky Němu jsem věděla že to, čemu jsem se rozhodla věřit, je pravda (Římanům 8,16). Duch svatý mi ukazuje věci, které jsem dřív neviděla, třeba mé chyby, a díky Němu se můžu měnit. Sama ze své zkušenosti vím, že je těžké, abych sama sebe změnila. K tomu potřebuji „pomoc z vrchu“.

Jsem moc šťastná, že jsem věřící, že jsem se mohla stát věřící v poměrně mladém věku. Jsem šťastná, že mám věřícího manžela, protože Bůh přináší našemu manželství nový rozměr. Jsem taky Bohu vděčná za všechny své vlohy, které mi dal. Chci je použít k Jeho oslavě a k Jeho radosti.

Těším se, až se s Ježíšem po tomto životě setkám a jsem napnutá, co mi na můj život řekne. Zatím mám možnost se snažit, a za to Bohu děkuji.

Nový prezident TWR–International

21. října 2008 byl oficiálně představen nový prezident TWR-International Lauren Libby.

Jeho volbě předcházelo šestiměsíční vyčerpávající hledání; výbor ředitelů udělal toto rozhodnutí po dlouhé době.

Libby nahradí Davida G. Tuckera, který odstoupil z funkce v lednu tohoto roku.

Libby dosud sloužil jako viceprezident a výkonný ředitel organizace Navigators v Coloradu Spings a ředitelem TWR-I bude jmenován 1.prosince 2008. Stane se tak čtvrtým prezidentem organizace.

Thomas J. Lowel, předseda rady TWR-I, o Libbym říká, že je nadšený pro Boží službu. Propojí znalosti práce rozhlasové společnosti s organizačními schopnostmi a zkušenostmi s vedením misijní organizace. Svě více než třicetileté zkušenosti získal

(Zuzka) ☒ Přeji dobrý den vám všem v Rádiu 7! Srdečně vás zdravím ze Stříbra. Tento kontakt s vámi je moje premiéra, i když Rádio 7 poslouchám již dlouho, často (při práci – pracuji na počítači) a ráda. Je pro mě povzbuzením ve víře. Ráda poslouchám pořady se svědectvími lidí o Božím jednání v jejich životech. Ale moc se mi líbí i pořad **Rozmarýna** – jsem matka tří dětí a témata jsou pro mě zajímavá a poučná a někdy mě zdravě „nakopnou“. Další pořad, který mě zaujme téměř vždy, je **Za obzor**. Mám také ráda **Rýmování o životě a Myšlenku na den**. Cením si vaší práce! Ze srdce vám přeju Boží požehnání do vaší práce, hodně dobrých nápadů a sil. (Pavčina, Stříbro) ☒ Rád bych vám všem v Rádiu 7 jménem celé své rodiny moc a moc poděkoval za vaše vysílání. Děti jsou vždycky v neděli už v 7 hod. nachystané na poslech **Kormidla**, já podle možností poslouchám cestování **Za obzor** (když

především na poli misijní organizace Navigators. Aktivně se zapojuje také do práce organizace, která propojuje sponzory a dárcy s konkrétními potřebami v oblasti humanitární pomoci, vzdělání, náboženských a zdravotnických projektů. Účastnil se také vzniku svazku patnácti rozhlasových stanic v oblasti Colorado Springs atd.

Libby je synem farmáře, vystudoval v Kansasu, je ženatý a s manželkou June mají jednoho dospělého syna. Podle svých slov považuje TWR za jeden z nejrozšířenějších celosvětových systémů ke zvěstování dobré zprávy o Kristu. Svě poslání formuluje takto: Jít do celého světa, s celým evangeliem, pro celého člověka.“

Nový prezident TWR-I o sobě: Po absolvování střední školy jsem měl dva cíle: do svých třiceti let vydělat milion dolarů a uplatnit se v politice. Po celou dobu studii jsem se přátelil s majitelem rozhlasové stanice, kde jsem později pracoval; pak koupil několik dalších stanic. V tomto oboru mě vyškolil. Chystal jsem se kandidovat na prezidenta studentského klubu. Přelom nastal ve chvíli, kdy děvče, se kterým jsem chodil, začalo docházet na biblické skupinky. Na jednom setkání jsem poznal mladý manželský pár, který na mě udělal dojem svým životním stylem. Mluvili se mnou o tom, jak přijmout Ježíše a netrvalo dlouho a já jsem vpustil Ježíše do svého života. Byla to pro mě úplně zlomová skutečnost. Několik dalších let mě na mé křesťanské cestě provázel jeden mladý muž. Naučil jsem se číst Bibli a zakládat svou identitu na tom, kdo jsem v Kristu. Po vystudování jsem se přestěhoval do Chicaga, protože jsem vnímal, že mne Pán vede, abych se pohyboval mezi zralými věřícími z řad křesťanských podnikatelů. Pracoval jsem v ekonomické sféře. V průběhu let přišlo mnoho podnikatelů ke Kristu v rámci biblických chviliek spojených s obědem. Následně jsem se stal asistentem ředitele organizace Navigators; společně jsme připravovali strategii rozvoje organizace v následujících pěti letech. Vyzkoušel jsem si, jak může Bůh řídit vedení nadnárodní organizace. Viděl jsem skutečné zázraky, které Pán konal pro rozvoj své služby. Už ve svých dvaceti letech jsem mohl vnímat, jak Bůh vede a formuje můj život. V roce 1979 jsem se oženil a moje žena June a později i moje rodina formovaly mou citlivost k potřebám druhých. Už mnoho let se snažím šířit evangelium a připravovat pracovníky na Božím poli.

Josef Sečka

V září jsme obdrželi zprávu, že si Pán Bůh k sobě povolal bratra Josefa Sečku. Zemřel 18. září 2008 po delším utrpení ve věku 88 let.

Josef Sečka byl spolupracovníkem ilegální redakce českého vysílání TWR z Monte Carla. Pracoval v oblasti kontaktu s posluchači; jeho krycí jméno bylo Pavel Bolar.

O Josefu Sečkovi připravujeme medailonek, který budeme vysílat v pořadu **Řeka života**. Datum vysílání bude zveřejněno předem na www.twr.cz.

Příjem Rádia 7

Připomínáme, že vysílání Rádia 7 můžete poslouchat, i když zrovna nemáte, nemůžete nebo si nechcete pořizovat satelitní přijímač nebo počítač. Náš celodenní program lze totiž zachytit i prostřednictvím vybraných sítí kabelové televize. Pokud máte internet, tak stačí internetový rozhlasový přijímač. Na trhu je již několik typů. Rádio je možné poslouchat i pomocí mobilního tele-

28

už se teď nikam nedostanu...), zkrátka vás moc rádi posloucháme. Je to úžasné, jak Bůh skrze vás často promlouvá a vím, že je to někdy těžké „zachytávat a zpracovávat signály“ od Něj. Často si to ani neuvědomuji, ale napsat dobrý článek a pak jej i dobře přečíst není jen tak. A vy je máte. Takže vám všem v Rádiu 7 (moderátorům, příspěvatelům, technikům) přejeme hodně síly, inspirace i povzbuzení od Pána na další cestu. (*Honza, Petra, Vojta, Verunka, Vitek a Danielek*) ✉ Zdravím. Nevěřím tomu, co tam dnes říkáte. Nevěřím tomu, že člověk má kolem sebe jiné lidi, kteří ho mohou podřzet. Nevěřím tomu, protože nemám kolem sebe takové lidi. Neznám takové lidi. 99,9% lidí pouze slíbí a nedodrží. Ať je to v církvi nebo mimo ni. Jsem znechucen lidmi. Dnes jsem obzvlášť v ráži, tak se nedivte. Mám chuť zemřít, ale nesměl bych vědět, že je to vrchol sobectví a přímá linka do pekla. O to fakt ne-

fonu. Podrobně jsme o těchto alternativách příjmu našeho vysílání informovali v Anténě 2008/1 a 2007/2 a dočtete se o nich také na našich internetových stránkách.

Růže

Před budovou rádia nám rostou krásné růže. Zasloužila se o to Katka, která je tam zasadila a stará se o ně. Asi před rokem mi dovolila růže přes léto sestříhávat. Je to pro mě úžasná výsada! No jen si představte, že vylezete z temné kanceláře od počítače ven na sluníčko a proplétáte se nádhernými, voňavými růžemi!

Také letos, když přišlo jaro a teplé dny, začaly růže ukazovat svoji krásu. A potom postupně některé květy odkvétaly, a tak jsem vyběhla ven se zahradnickými nůžkami. Jak tak stříhám a raduji se z té nádhery, najednou se podívám – a na rukou mám krev. Jemné oděrky, které mi způsobily trny. Ani jsem si toho nevšimla, jak jsem byla zaujatá vůní a krásou květin.

A pak mě to napadlo! V našem životě procházíme spoustou trápení a bolestmi a když upneme náš zrak k nim, začneme se litovat, škrábance nás budou bolet, prostě se budeme zabývat natolik sami sebou, že přestaneme cítit tu nádhernou vůni a vidět krásu kolem sebe.

Nemyslím teď, že bychom si měli začít nalhávat, že je vše v pořádku a krásné, ani že se budeme snažit vyhledávat malé, příjemné drobnosti, které nás v životních bojích občerství. Myslím tím to, co je napsáno v listu Židům 12:1–2: „Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, **s pohledem upřeným na Ježíše**, který vede naši víru od počátku až do cíle.“

Když budeme hledět na Něho, na Jeho nádhru, krásu, velikost, budeme Ho každý den víc a víc poznávat, budeme Jím samým tak ohromeni, že si možná ani nevšimneme „krvavých škrábanců na rukou“.

Je pravda, že je ještě jiná možnost. Nedávno jsem od známých dostala k narozeninám plyšovou růži. Je hebká, nemá trny, neznevadne a nemusím se o ni nijak starat. Asi by se nám někdy líbilo, aby to tak nějak vypadalo i v našem životě. Myslím, že ale všichni tušíme jednu zásadní vadu této umělohmotné napodobeniny – není ŽIVÁ.

Moc mi pomáhá si stále dokola uvědomovat, že náš život tady na zemi není o nás, ale o Něm – o Pánu Bohu, který nás povolává, který se nám zjevuje a který nás především naprosto bezpodmínečně miluje. Vydejme se Mu bez jakýchkoli nároků na cokoli, spočínme u Jeho nohou a vstupujme krok za krokem do věci, které nám připravuje, s pohledem upřeným ne na sebe, ani na ty věci, do kterých vstupujeme, ani na naši službu, ale na našeho Pána a Krále!

Elen Kožinová

Mezinárodní setkání TWR

Každoročně se v polovině října koná setkání vedoucích pracovníků národních partnerů Trans World Radia ze zemí střední a východní Evropy. Místem setkání je vždy země některého z národních partnerů; v letošním roce jsme byli hostitelskou zemí my, TWR-CZ.

Třídenní pracovní setkání se konalo v hotelu na Brněnské přehradě a jeden půlden všichni účastníci navštívili naši redakci.

Přijeli ředitelé Trans World Radia z Maďarska, Srbska, Polska, Litvy, Rumunska, Albánie a zástupci vedení TWR-Europe. Významným hostem letošní konference byl mezinárodní ředitel TWR

29

stojím. Mějte se fajn. Jdu se odreagovat nebo bych udělal zase nějakou blbost. ☒ Vážení a milí přátelé, s voláním do dnešního vysílání jsem váhal, nerad totiž „nosím svoji trošku do mlýna“. Přesto se cítím vnitřně povinen, abych vyslovil svůj obdiv a poděkování za vynikající volbu hosta. Paní Jana Frantíková je opravdu dámou par excellence, jak se mi jeví, snoubí se u ní „pohled kupředu a vzhůru“ s pevným zakotvením na této zemi. Z jejího projevu jsme vnímali, že s láskou, inteligencí a moudrostí vychovává nejen své děti, ale i současně nalezla „nasloucháním“ životním událostem „dobrou cestu, časem a prostorem“ do našeho domova. Neposlédní dík patří i Lucii za „šetrné“ a při tom dobře směřované otázky. Kéž vám pomoc Boží nikdy nechybí... (*Miloš s manželkou*) ☒ Díky vám všem bratři a sestry za vaše vysílání, je to úžasně a obohacující. Jsem věřícím křesťanem zhruba necelé tři roky,

*Jednání
ředitelů
TWR-CEEM
v Brně*

pro Evropu, Společenství nezávislých států a Střední východ, Werner Krömer. Biblickým slovem posloužili bratři Otakar Vožeh a Brian Dagen.

Cílem tohoto setkání je vzájemné povzbuzení ve službě, sdílení zkušeností a další kroky v nejbližších letech.

Při sdílení zkušeností jsme si ještě více uvědomili, že mír, pokoj v zemi a relativně bezproblémové prostředí není vůbec samozřejmá věc. V mnoha zemích jsou křesťané opravdu pronásledováni a jejich statečná víra je zahanbující.

Na základě faktů jsme mohli konstatovat, že poslední dva nebo tři roky byla vlastně celá Evropa svobodná pro náboženské vyznání – což se snad ještě nikdy v historii nestalo. Zároveň jsme však museli konstatovat, že tato doba končí. Objevují se silné znepokojivé signály ze zemí (nám velmi blízkých), v nichž stát respektuje jednu tradiční vybranou církev jako součást národní kultury země a ostatní církve jsou nepozorovaně vytlačovány a perzekuovány. V jiných zemích stát záměrně nezaručuje bezpečnost lidí „jiného vyznání“ – tedy věřících v Pána Ježíše Krista.

Západní svět a svobodné země se o tyto země zajímají, odtud však slyšíme reakce křesťanů, které jsou opět zahanbující: „Nezajímejte se tolik o naše utrpení. Tak to má být. Pán Ježíš nám to předpověděl, že budeme pronásledováni a budeme trpět. Zajímejte se o naši věrnost a modlete se, abychom obstáli a nezapřeli Krista. Abychom i v takovém prostředí mohli být obrazem Krista na zemi.“

(V takovém prostředí velice rychle poznáte člověka zapáleného pro evangelium a pro Krista a nemáte nejmenší pochyby. V našem prostředí, v prostředí prozatímního pokoje a klidu, musíte kolikrát i sami sebe zpytovat, jak moc vážně bereme fakt, že jsme Božím nástrojem a zda jsme připraveni jít za Kristem za všech okolností. V našem prostředí se velice snadno za maskou náboženskosti a proklamované víry schovává osobní zájem, osobní prospěch a nebo využití církevního prostředí pro vylepšení sociálního postavení. Přece kariéra se dá dělat i v církvi... Pronásledovaným křesťanům přejeme přece jen trochu bezpečí a klidu a nám by zase mnohdy neuškodilo přitáhnout kohoutek. Ale modlíme se, abychom byli věrní a opravdoví noví lidé v Kristu i v době, ve které žijeme a kde jsou úplně jiné nástrahy.)

Po skončení konference nám vedení TWR-E zaslalo dopis, který nás potěšil:

Jménem TWR-CEEM chci poděkovat Tobě, vašemu týmu a členům Rady za vynikající setkání CEEM Exchange, které proběhlo minulý týden v Brně. Vaše pohostinnost vytvořila velmi dobrou atmosféru pro jednání, diskuse, prezentaci br. Wernera a sdílení našich zkušeností z praxe. Věřím, že jsme se všichni z Brna vraceli s krásnými vzpomínkami na Brno a tým TWR-CZ. Strávili jsme

30

takže stále jsem tak trošku na začátku. Díky vám za váš zpravodaj Anténa, za vaše pořady které obohacují, upevňují, dávají poznat našeho Pána – milujícího, odpouštějícího, který jde naproti každému člověku. Díky, že jsem Mu otevřel svoje srdce, že ke mně může promlouvat, vést, vyučovat, dává poznat svojí svatost, milost a trpělivost. Díky. (Petr) ✉ Dobrý den, zachytila jsem ve Vašem vysílání pořad o křesťanském písničkáři „Kejnovi“. Ukázky mne zaujaly a ráda bych získala více informací a případně nahrávky. Můžete mi prosím zaslat více informací, popř.adresu stránek a hlavně správné jméno? Děkuji. (Správné jméno zní Caine, pozn. redakce). Poslední dobou užívám televizi hlavně k poslechu vašeho rádia. Děkuji za vaše pořady. Uvítala bych taky nějaké pořad z dějin církve, ukázky ze života lidí víry, misie, popř. i nějaké aktuální zprávy z křesťanského světa. Jako křesťan zjišťuji dost velké mezery

spolu úžasný čas nejen během jednání, ale také ve společenství, kdy jsme měli možnost slyšet zajímavé, poučné a inspirující zprávy, a to zejména ty, se kterými se s námi podělilo TWR-CZ.

Uvědomujeme si, že se pro vás všechny jednalo o práci navíc k vašim běžným povinnostem a práci na pořadech. Prosim, vyříd' naše poděkování svým spolupracovníkům na vinici Páně v TWR-CZ.

O příjemné zázemí se postaraly především ženy z našeho týmu. Potlesk na otevřené scéně získaly domácí buchty, jablečný štrúdl, domácí perník, různé řezy a především pravé, nefalšované domácí valašské frgále, které před setkáním pekla Jitčina maminka na Valašsku.

Poselství Billyho Grahama k pastoračním pracovníkům v Sydney

Když jsem před několika lety v Dallasu kázal před velkým shromážděním, vyzval jsem ty, kdo chtějí přijmout Ježíše Krista, aby přišli dopředu. Nepřišel však téměř nikdo. Opouštěl jsem pódiu poněkud zmateně a ptal se sám sebe, co se to stalo. Tu za mnou přišel jeden starý zkušený křesťan a řekl mi: „Billy, mohu ti něco říci?“ Odpověděl jsem: „Zjistě.“ A on mi pověděl toto: „Dnes večer jsi nevěstoval tajemství kříže.“ Odešel jsem do svého pokoje s pláčem a modlil se: „Pane Ježíši Kriste, pomoz mi, abych už nikdy nevěstoval evangelium, aniž by Tvůj kříž nebyl středem zvěsti.“

Nemohu pochopit ani vysvětlit světlo, které přichází z kříže Pána Ježíše Krista. Aby bylo posláno zvěsti evangelia splněno, je důležité jen jedno: vztyčit, vyzvednout, zdůraznit Jeho kříž.

Evangelizovat nelze ve vzduchoprázdnu. U posluchačů je třeba vzbudit touhu reagovat. Jistá paní mi kdysi řekla: „Pane Grahame, náš kazatel je výborný člověk, ale já nejsem s to říci, co po nás vlastně chce, abychom učinili.“ Mnoho lidí je na tom stejně jako tato paní.

Je dobré mluvit jednoduchými a prostými slovy. Sám Pán Ježíš, když kázal, používal prostých obrazů z bezprostředního života. Pohled na fíkovník mu byl velkou příležitostí k podobenství. Mluvil vždy prostě, jednoduše a zajímavě, takže mu lidé rádi naslouchali.

Nakonec je rozhodující stav našeho srdce. Srdce může být překážkou přijetí Božího poselství, ale může naopak i velmi pomoci.

Je třeba říci, že k tomu, aby člověk uvěřil a vydal se cele Pánu Ježíši Kristu, musí být splněny některé předpoklady. Osobně si netroufám říci, že jsem někoho přivedl ke Kristu. K procesu vnitřního zrání rozhodně přispívá jednou slova kazatele, jednou modlitba matky nebo uřditá událost v životě. Pán Bůh k tomu používá různých prostředků. Lydia byla dotčena ve svém srdci, žalárník z Filipis ve své mysli, apoštol Pavel ve svém svědomí, Kornelius ve své inteligenci.

To, co ve své práci pokládám za důležité, jsou tyto tři skutečnosti. První je „výzva“. Evangelium má podobenství o večeři, kde pán praví svému služebníkovi: „Vyjdi mezi cesty a mezi ploty a přinut je vejít, ať se můj dům naplní.“ I apoštolové činili výzvy.

Dále jsou to „duchovní rádcí“. Jsou to lidé, kteří tomu, kdo se rozhodl pro Pána Ježíše Krista, poslouží v otázkách víry. Jinak řečeno, hromadná evangelizace má vrcholit evangelizací individuální.

Třetí faktor v procesu evangelizace je péče o obrácené lidi. Kdybychom zacházeli s novorozenými tak, jak zacházíme s nově obrácenými lidmi, bylo by procento dětské úmrtnosti přímo děsivé. Předpokládejme, že se nám narodí malé dítě a svůj vztah k němu vyjádříme asi takto: „Milé dítě,

31

v této oblasti. Děkuji a přeji hodně Božího požehnání ve vaší práci. (Anna, Kolín) ✉ Pořad o Nepálu se mi líbil. Odpověď na soutěžní otázku: pravá ruka se v Nepálu užívá k jídlu a k ukazování, levá k osobní hygieně a tím, že je „nečistá“, je nepřipustné ukazovat na něco nebo na někoho levou rukou. Jsem ráda, že OM pracuje i v Nepálu a že tam roste církev, i když je tak obtížné tam pracovat. Děkuji za knihu „Kdyby jen muž věděl“, kterou jsem vyhrála při jiné soutěži a budu přemýšlet, kdo by si ji měl přečíst. Je tak upřímná, že zatím nevím, který muž z mého okolí by ji četl a dočetl... (Marie, Vyšší Brod, ohlas na pořad Za obzor).

jak jsme šťastni, že tě máme. Doufáme, že tě uvidíme příští neděli.“ Je nám naprosto jasné, že za takových podmínek by každé dítě zemřelo. A přece lidé, kteří se obrátili, uvěřili v Pána Ježíše, jsou duchovními novorozeňaty. My však očekáváme, že příští neděli sami přijdou do shromáždění a přijmou duchovně tolik, aby vydrželi do další neděle. Ale tak to Bůh neočekává. Těmto lidem je třeba pomáhat, vést je, usměrňovat, formovat studiem Božího slova. Jde o duchovní novorozeňata, která naléhavě potřebují naši pomoc.

Co dělat? Více a lépe se modlit. Satan útočí na více místech, vytvořte proto modlitebni zed. Vaše evangelizační tažení nechť je zaměřeno na lidská srdce. Mluvte na stará, prostá témata jako je znovuzrození, pokání, víra, ospravedlnění a ve víře očekávejte.

Co dodat... (z ústního podání)

TWR-E získalo finanční prostředky na rozjezd projektu Světem Bible ve Španělsku. Seriál by měl být vysílán na komerčních VKV stanicích komerčním způsobem – to znamená, že vysílací čas musí být zaplacen, jiná možnost ve Španělsku není.

Realizaci projektu byl pověřen Tom Streeter. Obcházel jednotlivé rozhlasové společnosti, a celkem neúspěšně. Měl totiž k dispozici jen asi třetinu potřebných prostředků. Mnohaměsíční cestování po celém Španělsku nebylo příliš efektivní, a tak se už smířoval s tím, že z celého projektu nakonec nic nebude.

Ale chtěl zkusit ještě jednu velkou rozhlasovou společnost, kde nepředpokládal vůbec žádný úspěch. Toto rádio pokrývalo území obydlené 20 miliony lidí! A proto jednání s majitelem začal slovy: „Mám jen tolik finančních prostředků na takový a takový projekt. Pokud je to pro vás málo, neztrácejme čas a nemusíme o tom více hovořit.“

Ředitel společnosti řekl, že to je opravdu hodně málo, ale místo aby ukončil hovor, tak hodinu sám mluvil a mluvil a Tom ho poslouchal. (Nevíme o čem mluvili.) Po hodině monologu ředitel skončil slovy: „Tak já vám to vezmu, odvysíláme to.“

Tom byl velmi překvapen, ale potřeboval ještě něco, vlastně se ještě nedostal ke slovu. „To je od vás hezké, ale já potřebuji ještě něco, já potřebuji, aby se seriál vysílal celý – po dobu pěti let a aby se pět let tato cena nezměnila.“ Ke svému úžasu mu ředitel všechno slíbil, přistoupil i na tak riskantní podmínku. To už Tomovi docházela slova, ale nějak z něho ještě vypadlo: „Ale vy nemáte pokrytou Barcelonu.“ Ředitel opáčil: „Ale v době, kdy začneme tenhle projekt vysílat, už pokrytá bude a i Barcelonu máte v ceně.“

Takže 20 milionů potenciálních posluchačů se změnilo na 24 milionů.

Po uzavření dohody se Tom ředitele rádia ptal, jak to, že vzal tak nevýhodnou nabídku, když žádné jiné rádio nechtělo. Ředitel je katolík a vyprávěl mu, jak se před pěti lety blíže potkal s nějakým věřícím „protestantem“ a když pozoroval jeho život, tak si sám v sobě řekl, že tak nějak musel žít Ježíš. „A tehdy jsem udělal slib, že když za mnou přijde nějaký protestant a bude po mě něco chtít, tak mu povím. A vy jste první po pěti letech,“ dodal ředitel.

Co dodat?

Pozn. redakce: Tom Streeter je dlouholetý pracovník TWR. Působil dlouhá desetiletí v Monaku a když se před pár lety monacká pobočka rušila, dostal na starosti oblast jižní Evropy (Španělsko, Francie, Itálie). V letošním roce v této oblasti dokončil svěšené úkoly a prakticky po celoživotní službě v Evropě se vrací do USA, kde chtějí ještě s manželkou Elly pomáhat v TWR jako správcové hostovského domu v Cary.

Billy Graham vedle rodinné farmy postavil knihovnu. Otevírala se za účasti prezidenta USA

Domácí valašské frgály byly nejsilnějším zážitkem našich zahraničních hostů v říjnu 2008

